

ویردگان

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

بروزی
سرولی سونی

ناماده کردنی

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىگە

(مىنىرى) (قۇرئان) (تەقە)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەجى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ویرده‌کان

ناسنامه‌ی کتیب

ویرده‌کان	نـااوی کـتیب :
(گولبژئرنکه له کتیبی قه‌لای موسلمانان)	
تایینی	بـاااااااااااااااااااا :
ستافی پرژه‌ی سه‌دای سولنه	نـاااااااااااااااااااا :
یه‌که‌م	قـوـنـاااااااااااااااا :
محمد حسین خه‌تی	تـاااااااااااااااااااا :
مه‌ولان	بـاااااااااااااااااااا :
۵۰۰۰ دانه	تـاااااااااااااااااااا :
۱۱۲ لاپه‌په	ژماره‌ی لاپه‌په :
۱۴ سم × ۲۱ سم	قـاااااااااااااااااااا :

وێردەکان

(گۆنڤێرێك له كۆتیبی قەڵای موسلمان)

نامادەکردن

ستافی پرۆژەی سەدای سوننه

کوردستان / ١٤٣٩ - ٢٠١٨

به بلا و کراوه‌کانی پرژه‌ی سهدای سوننه

قۇناغى يەكەم

ناوهرۆک

لایه ره	سه ره باس
۵	ناوهرۆک
۹	پیشه کی
۱۵	له نادابه کانی پارانه وه و هۆیه کانی وه لām دانه وهی
۱۸	چه ند کات و شیواز و شوینیک که پارانه وهی تیا دا وه لām ده دریته وه
۲۲	فه زل و گه وره یی (ذیکر) کردن
۲۳	ذیکره کان
۲۳	ههستان له خه و
۲۳	پیش خه و تن
۳۰	دا چله کین له خه و دا و خه و لن نه که و تن
۳۲	ذیکره کانی به یانیان و ئیواران
۴۰	خواردن و خواردنه وه
۴۲	نزا و پارانه وهی میوان بۆ خاوهن مال
۴۲	دامالین و دا که ندنی پۆشاک و جل
۴۴	چوونه سه ر ناو
۴۵	جل و بهرگ له بهر کردن
۴۵	له بهر کردن و پۆشینى جل و بهرگی نوێ
۴۶	ئه گه ر په کیک بهرگی نوێ ی له بهر کردبوو

٤٦	له بن کردنی نه عل و پیلانو
٤٧	گه رانه وه بو مال
٤٨	له کاتی رویشتن دا به ره و مرگه وت
٤٩	چوونه ناو مرگه وت
٤٩	هاتنه دهره وه له مرگه وت
٥٠	بینینی نه و کرده وانه ی که له مرگه وت دا دروست نین
٥١	پیش دهست نویژ
٥٢	نزای دوا ی دهست نویژ
٥٣	وه لامدانه وه ی بانگ بیژ
٥٤	دوا ی بانگ
٥٥	فه زلی بانگ وتن
٥٦	سوونه تی دهست پیکردنی نویژ (الإستفتاح)
٥٦	چه مینه کان (الزکوع)
٥٧	نزای هه ستانه وه له چه مینه وه کان
٥٨	نزای کورنوشه کان (السجود)
٥٨	نزای دانیشتنی نیوان دوو کورنوشه که
٥٩	نزای کورنوشی قورئان خویندن (سجود التلاوه)
٥٩	ته حیات (الشهد)
٦٠	صلوات دان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ له دوا ی ته حیات
٦١	نزای پاش ته حیاتی کوتای و پیش سلاودانه وه
٦٢	ویردی دوا ی سلاودانه وه ی نویژ
٦٦	نه گه ر له نویژ دا بوویت و بانگیان کردیت

۶۶	ئه‌گهر دوو دلّیت بۆ دروست بوو له نوێژه‌که‌ت یان قورئان خوێندنه‌که‌تدا
۶۷	نوێژه سوننه‌ته‌کان
۷۰	هه‌ندیك نوێژی تر
۷۰	نوێژی دوو جه‌ژنه‌که (ره‌مه‌زان و قوربان)
۷۱	نوێژی خۆرو مانگ گه‌یران (الخُسوف والكُسوف)
۷۱	نوێژه بارانه (صلاة الإستسقاء)
۷۲	نوێژی نیازو داوای چاکه‌کردن له‌ خوای گه‌وره (صلاة الإستخارة)
۷۴	سوننه‌ته‌کانی رۆژی هه‌ینی (الجمعة)
۷۵	نزاو پارانه‌وه‌ی قه‌رزازی
۷۶	ئه‌گهر کارێکت له‌سه‌ر گران بوو
۷۶	ئه‌و نزایه‌ی که‌ شه‌یتان و دوو دلی یه‌کانی راوده‌نی
۷۷	ئه‌گهر کارێکت ویست و سه‌ری نه‌گرت و وا ده‌رنه‌چوو
۷۸	له‌کاتی پۆمین (العطس) دا
۷۹	له‌کاتی باویشک دان (التّأویب) دا
۸۰	نزاو پارانه‌وه‌ بۆ موسلمانیک ئه‌گهر هاوسه‌ری هه‌ینا (دوای ماره‌ به‌رین)
۸۰	نزاو پارانه‌وه‌ی پێش چوونه‌ لای خه‌زان و (جیماع کردن)
۸۱	ئه‌و نزاو پارانه‌وه‌ی که‌ منداڵی یێ په‌نا ده‌دری
۸۲	ذکرو دوای ئافره‌ت کاتیك منداڵی ده‌بیت
۸۳	فه‌زلی سه‌ردانی کردنی نه‌خۆش
۸۴	نزاو پارانه‌وه‌ بۆ نه‌خۆش له‌کاتی سه‌ردانی کردنی دا
۸۵	نزاو پارانه‌وه‌ی نه‌خۆش بۆ خۆی

۸۵	ئەگەر تووشى موسىبە تىك بوو (كەسىكى مرد)
۸۷	ئاۋات نە خواستنى مردن
۸۸	پارانەۋە بۇ مردوو لە نويزى مردودا
۸۹	پارانەۋە دواى ناستنى مردوو
۸۹	لە كاتى سەردانى گۇرستان دا
۹۰	نزاۋ پارانەۋە شەۋى قەدر (ئَيْلَةُ الْقَدَر)
۹۰	جەڭنە پېرۇزە كرد
۹۱	لە كاتى تورە بووندا
۹۱	ئەگەر كەسىكى تووش بوو بە بەلایە كت بىنى
۹۲	كە فارەتى دانىشتگا (مەجلىس)
۹۲	ئەگەر كەسىك چاكە يەكى لە گە ئا كرىت
۹۳	ئەۋزىكرەى كە خوا دەتپاريزى بە ھۇيەۋە لە (دەججال)
۹۳	ئەگەر كەسىكت لە بەر خوا خۇش ويست
۹۴	ئەگەر موسلماننىك بى ى ۋوتى من لە بەر خوا خۇشم دەۋىت
۹۴	ئەگەر موسلماننىك بى كەنى
۹۴	ئەگەر كەسىك پارەۋ سامانى خستە رووت
۹۵	نزاۋ پارانەۋە بۇ خاۋەن مال لە كاتى قەرر زگەراندەۋەدا
۹۵	نزاۋ پارانەۋە ترسان لە ھاۋەش دانان بۇ خوا (الشرك)
۹۶	كە فارەتى سويند خواردن بە غەيرى خوا
۹۶	پارانەۋە سۈاربوۋنى ۋولاغ يان ئامپىرى گۈاستنەۋە
۹۷	نزاۋ پارانەۋە چوون بۇ گەشت
۹۹	نزاي چوونە بازار

۹۹	نزاو پارانه وهی ئەو که سهی ده چیت بۆ گهشت (المسافر) بۆ جیماو
۱۰۰	نزاو پارانه وهی جیماو بۆ که سی مسافر
۱۰۰	نزاو زیگری گه رانه وه له گهشت
۱۰۱	له کاتی هاتنی شتیکی خوش یان ناخوشتی دا
۱۰۲	چۆن وهلامی بن پروایهک ده ده پته وه ئە گه ر سلاوی کرد
۱۰۳	له کاتی خویندنی که ئە شیر و زه ری گوی درێژ دا
۱۰۳	ئه گه ر گویت له دهنگی سهگ بوو به شهو
۱۰۴	موسلمان چی بلن له کاتی مه دح کردنی موسلمانیک دا
۱۰۴	موسلمان چی ده لن ئە گه ر به باش باس کرا
۱۰۵	له کاتی سه ر سوور مان و بینینی شتی سه یر دا
۱۰۵	چی ئە کات ئە گه ر مه و الیک خوشی بۆ هینرا
۱۰۶	چی ده لیت ئە گه ر له چاوی خوی ئە ترسا بدا له شتیک و بیته خوی زیان بن گه یاندنی
۱۰۶	ئه گه ر له چاوی یه کیك ترسایت
۱۰۶	ئه گه ر که سینک چاولن یدا
۱۰۷	سوننه ته کانی فیطرهت
۱۰۹	سمیل کورت کردنه وه و ریش به ردانه وه
۱۰۹	کورتی پۆشاگ و نه خشاندنن به دوا ی خوی دا

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشہ کی:

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور
انفسنا ومن سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا
هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله.

{يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم
مسلمون} ^۱.

{يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق
متها زوجها وبث متهما رجالاً كثيراً ونساء واتقوا الله الذي تساءلون
به والأزحام إن الله كان عليكم رقيباً} ^۲

^۱ آل عمران ۱۰۲

^۲ النساء ۱

{یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله وقلوا قولا سديدا، يصلح لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما} ^۳ اما بعد:

فإن اصدق الحديث كتاب الله، واحسن الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

گرنگی دان به سوننمت که سهرچاوهی دووهمی یاسادانانه له نیسلامدا جیبه جی کردنی فه رمانی الله تعالی یه که له چه نډین نایمت فه رمانمان پی دهکات گوئ راپیه لی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و علی اله و سلم) بین و حوکم بگیرینه وه لای نهو، وهکو له نایه تی ژماره (۶۵) له سوړه تی (النساء) دا دهغه رموی : {فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكفوك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما} واته : بیگومان نیمان بهو جوړه نابی که نهوان گومان نه بهن، هه سم بهو خودایه ی دروستکه ری نه مانه نابنه نیمانداری راسته قینه تا وایان لی دی که به رمزای دل و باومړه وه تو نه که نه هه که م لهو ناکوکیاننه دا که له ناوایاندا روونه دهن و هیچ گری له دلیاندا نه بی لهو حوکمه تو نه پدیه تی و به ته وایو ملکه چت نه بن و به گویت نه که نه. ^۴

^۳ الأحزاب ۷۰ - ۷۱

^۴ - تفسیری گولېژر ۱۷۹۶.

وه له شهش نایهتی جیا له سورمه‌گانی (النساء الآية ۵۹، المائدة الآية ۹۲، النور الآية ۵۴ و ۵۶، محمد الآية ۳۳، التغابن الآية ۱۲) دم‌فرموی {وأطيعوا الرسول} واته؛ گوئی رایه‌لی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه و علی اله و سلم) بکه‌ن، وه له چه‌ندی نایه‌تی تریش به چه‌ندی شیوازی تر هه‌مان فه‌رمانمان پی دمکات، نیتر پیویسته هه‌موو که‌سیک بزانی‌ت هه‌موو دهرگاگانی گه‌یشتن به رمزامه‌ندی رب العالمین داخراوه تهنه‌ا ریگای شوین پی هه‌لگرتنی محمد المصطفی (صلی الله علیه و علی اله و سلم) نه‌بی‌ت، بویه خیری دونیاو قیامه‌تی به‌نده له پابه‌ند بوونه به سونمه‌ت و لادان لهو ریگایه‌شدا به‌لای راست یان چه‌پ خزانه ناو ناگری دۆزه‌خه، په‌نا به الله تعالی.

وه له به‌شیک له سونمه‌ته پر خیر و به‌ره‌گه‌ته‌که‌شیدا نه‌و (اذکار) - ارانه‌یه که له ناو په‌رسته‌شکان و له هه‌ل‌سوکه‌تی رۆژانه‌مان زۆر پیویستمان پێیان هه‌یه تاوه‌کو به هویه‌وه الله تعالی وێپرای پاداشتی بیسنووری، به‌مانخاته ناو هه‌ل‌غانیکی قایم و پارێزراو بین له شه‌رو خراپه‌ی هه‌موو خراپه‌کاریک له ئاده‌می و جنۆکه‌و هه‌موو گیانه‌به‌ریکی خراپه‌کار (زیانه‌خش).

نیتر لهو سۆنگه‌یه‌وه ریک‌خراوی دیدی نوی به هه‌ماهه‌نگی له‌گه‌ل دهرگای رۆشن‌بیری نوری حیکمه هه‌ستان به نه‌نجامدانی پرۆژه‌ی (سه‌دای سوننه) و مکو خزمه‌تیک به سونمه‌تی پاک‌ی پێشه‌وا (صلی الله علیه و علی اله و سلم) به مه‌به‌ستی به‌ده‌ست هینانی

رهزامهندی پهرومدگارو پاشان تاومکو کۆمهتیک له تاکهکانی
کۆمهلگای کوردهواری ناشنا بکهن بهو (اذکار)لارانهی که به ریگای
دروستهوه هاتوون تاومکو به هۆیهوه پارێزراو بن له شهپری
شهپتانهکانی ئینس و جن به پشتیوانی الله تعالی .

شایهمنی باسه نهو ویردانه گوئبژیریکه له قهلاى موسلمانانی
مامۆستا حمزه بهرزنجی، الله تعالی پاداشتی خیری بداتهوه.

و صلى الله و سلم على نبينا محمد و على آله و صحبه اجمعين.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

د.عبدالله حداد

٢٣ی رهمه زان ١٤٣٩ کۆچی

٨ی حوزهيران ٢٠١٨ زاینی

له ئادابه کانی پارانه وه وهۆیه کانی وه لām دانه وهی^۹

- (۱) دلسۆزی (الإخلاص) بۆ خوی گه وه.
- (۲) ده بۆ به سوپاس و ستایشی خوی گه وه و صلاوات دان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ ده ست پی بکات.
- (۳) جه زم کردنی له پارانه وه و پروابوون به وه لامدانه وهی.
- (۴) سووریوون و دووباره کردنه وه (الحاح) له پارانه وه داو په له نه کردن. واته نه لیتت پارامه وه گه نا نه بوو.
- (۵) ناماده بوونی دل له کاتی پارانه وه.
- (۶) پارانه وه له کاتی خۆشی و ناخۆشی و ته نگاری و پی گیراندا.
- (۷) جگه له خوی گه وه له کهس نه پارێتته وه.
- (۸) نه پارانه وه له کهس و کارو سامان و مندال و خۆت به خراپه.
- (۹) ده نگه زم کردنه وه له کاتی پارانه وه دا له نیوان په نهان و ناشکرادا.
- (۱۰) داننان به تاوان و داوا کردنی ئی خۆش بوون له خوا و دان نان به نیعمه ت و سوپاس کردنی خوی گه وه له سه ری.
- (۱۱) زۆر له خۆنه کردن له ڕیکه خستنی سه روا له پارانه وه دا (عَدَمَ تَكَلَّفَ السَّجْعَ).
- (۱۲) کوڕوزه وه وه خشوع و ئومێدو ترسان له خوی گه وه.

^۹ بپوانه ئهم ئاداب و هۆکانی وه لām دانه وانه له مه کل به لکه گه کانیاندا له (الذکر والدعاء والعلاج بالرقی من الکتاب والسنة) لاپه ره ۸۸-۹۸.

- (۱۳) گه‌راندنه‌وی مافی ستم لی کراوان له‌گه‌ل ته‌وبه‌دا.
- (۱۴) سی باره‌کردنه‌وی پارانه‌وه‌که.
- (۱۵) پروکردنه پروگه (القبلة).
- (۱۶) ده‌ست به‌رز کردنه‌وه له پارانه‌وه‌دا.^۶
- (۱۷) ده‌ست نو‌یژ شوشتن پیش پارانه‌وه، نه‌گه‌ر گونجا.
- (۱۸) سنور نه‌شکاندن له پارانه‌وه‌دا (واته نه پارانه‌وه به شتی ستم و مه‌حال و ده‌نگی به‌رز یان قول‌کردنه‌وی مه‌سه‌له‌یه‌ک).
- (۱۹) ده‌بی دوعاکه‌ر له پیشدا بیار‌یت‌ه‌وه بۆ خۆی پاشان نه‌گه‌ر ویستی بۆ غه‌یری خۆی بیار‌یت‌ه‌وه.^۷

^۶ بۆ شیوازمانی ده‌ست به‌رزکردنه‌وه له پارانه‌وه‌دا :

عن ابن عباس (رضي الله عنهما) أنَّ النبي ﷺ قال : (المَسْأَلَةُ ان تَرْفَعُ يَدَيْكَ حَذْوَ مَنْكَبَيْكَ أَوْ نَحْوَهُمَا، وَالِاسْتِغْفَارُ ان تُشِيرَ بِأَصْبَعٍ وَاحِدَةٍ، وَالِإِبْتِهَالُ ان تُمَدَّ يَدَاكَ جَمِيعاً) حديث صحيح أخرجه أبو داود (١٤٨٩ - ١٤٩١) مرفوعاً وموقوفاً.

واته : بۆ داواکردن و پارانه‌وه‌ی شتی‌ک له چاکه، یان دوور بوون له خراپه‌یه‌ک هه‌ردوو ده‌ست تا ناستی شانه‌کانت یان نزیک‌ی به‌رز ده‌که‌یت‌ه‌وه، وه بۆ داوا‌ی لی خوشبوون کردن له خوا‌ی گه‌ره به یه‌ک په‌نجه (که په‌نج‌ه‌ی شایه‌ت‌مانه) ئاماژه ده‌که‌یت، وه بۆ کاتی زۆر ناره‌حه‌تی و سه‌خه‌تی و په‌ریشانی هه‌ردوو ده‌ست در‌یژ ده‌که‌یت.

^۷ چه‌سپاره له پیغه‌مبه‌روه ﷺ که سه‌ره‌تا به‌خۆی ده‌ستی به پارانه‌وه کردووه . هه‌روه‌ها چه‌سپاویشه که به‌خۆی ده‌ستی پی نه‌کردووه وه‌کو پارانه‌وه‌ی بۆ (انس وابن عباس وام اسماعیل و غه‌یری ئه‌وان)، وه به‌وانه در‌یژه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له شه‌رحی نه‌وه‌ی دا بۆ (صحيح مسلم) (١٤٤/١٥) وه (تحفة الاحوذی) شه‌رحی (سنن الترمذی) ٣٢٨/٩، والبخاري مع الفتح ٣١٨/٩.

- (۲۰) دهبی تدهسول بکات بۆ لای خوا به ناره جوانه کانی و سیفته
به رزه کانی یان به کرده دهیه کی چاک که دوعاکه ر خوی نه نجامی داییت
یان به پارانه دهی پیاو چاکیتی زیندروی ناماده که بۆی بکات.
- (۲۱) دهبی خواردن و خواردنه دهو پزشاکی هه لال بیت.
- (۲۲) نابی بیاریتته وه به تاوان یان بی به زهیی.
- (۲۳) دهبی فدرمان بکات به چاکه و بهرگری بکات له خراپه.
- (۲۴) دوورکه و تنه وه له هه سوو جوژه یاخی بوونیکی خوی گه وره.

چەند کات و شیوازوشوینیک که پارانه وهی تیا دا وه لام دەریتته وه^۱

- (۱) شەوی قەدر.
- (۲) کۆتایی نیوه شەو.
- (۳) لە پاش هەموو نوێژە فەرزه کانه وه.^۲
- (۴) لە نیتوان بانگ و قامەتدا.
- (۵) کاتیک لە هەموو شەوێکدا یه (سییه می کۆتایی شەو).
- (۶) لە کاتی بانگ بۆ نوێژە فەرزه کان (نیتوان بانگ و قامەت).
- (۷) لە کاتی باران باریندا.
- (۸) لە کاتی تیک پۆانی سوپاکان لە پیناری خوادا.
- (۹) کاتیک لە پۆژی هەینی دایه : وه راستترین ووتە لە مەدا ئەوه یه که کۆتایی کاته لە کاته کانی عەسری پۆژی هەینی، وه واردیش بسوه که نه گونجی له و نیتواندا بیت که تیمام لە کاتی ووتارداندا دائەنیشی تا نوێژە که تهواو ده بی.

^۱ بێوانه نەم کات و شیوازوشوینانه له گەڵ بەلگەکانیان بەدریژی له (الذکر و الدعاء و العلاج بالرقی من الکتاب و السنة) لاپەرە ۱۰۱ - ۱۱۳ .

^۲ ابن تیمیة (رحمەتی خوی ئی بیت) ئاماژە بیه دیمات کەوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرمائی کرد به معاذ که له پاش هەموو نوێژەکانه وه بلی : (اللهم اعنني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك)، وه باسی ئەوه دیمات که (دُبر الصلاة) واتای پینش سلوودانه وه یه مانای دواي تهواو بوونی نوێژە کهش ده گیهینی.

به لام له پیغه مبهروه ﷺ نهاتوه که له دواي تهواو بوونی نوێژە فەرزه کانه وه به کۆمهڵ پارێنه وه خو ئه گەر بیکردایه ده گیهشت پینان.

بۆ زیاتر شارەزابوون بێوانه (مجموع الفتاوى) (۲/۲۸۹، ۲۹۳، ۳) کهواته وا باشه موسلمان نۆزبهی دوعا کانی له ناو نوێژە که دا بیت.

(۱۰) له کاتی خواردهوی ناوی (زه مزه) له گهل نیه تیکی راستدا. (له کاتی نه خوشیدا ده خوریتوه، به لām بز دوعا کردن له م کاته دا به لگم نه دیوه له سدری) (م عبد الکرم).

(۱۱) له کورپوش دا (السجود).

(۱۲) له کاتی به خه بهر هاتن له شهودا و پارانه وه به سوننه تی (ماثور) ی نه و کاته دا.

(۱۳) نه گهر له سهر پاکیتی (دهست نویژ) خهوت و پاشان له شهودا به خه بهر هات و پارایده وه.

(۱۴) له کاتی پارانه وه دا به (لا إله إلا أنت سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ).

(۱۵) پارانه وهی خه لکی له پاش مردنی که سیک.

(۱۶) پارانه وه له دوا ی ستایشی خواو صلاوات دان له سهر پیغه مبه ر ﷺ له ته حیاتدا.

(۱۷) له کاتی پارانه وه له خوا به و ناوه گه وره یه ی (الإسمُ الأعظم)^{۱۰} که نه گهر هه که سیک پی ی بیاریته وه و له لām ده دریته وه نه گهر داوا ی پی بکری پی ی ده به خشری.

^{۱۰} ناوه گه وره که ی خوا ی گه وره : (اللهم إني أسألك بأن لك الحمد. لا إله إلا أنت (وحدك لا شريك لك) المثلان (یا) بديع السموات والأرض . يا ذا الجلال والإكرام. يا حي يا قيوم.... (ابو داود ۸۰/۲، وابن ماجه ۱۲۶۸/۲، والنسائي ۵۲/۳، والترمذي ۵۵۰/۵، وة بروانة صحيح النسائي ۲۷۹/۱).

- (۱۸) پارانه‌وی موسلمان بۆ برا موسلماننه‌کی به پهنهانی.
- (۱۹) پارانه‌وه له پۆژی عه‌ره‌فه‌دا له عه‌ره‌فه.
- (۲۰) پارانه‌وه له مانگی ره‌مه‌زان دا.
- (۲۱) له کاتی کۆبوونه‌وی موسلماناندا له کۆری زی‌کردا.
- (۲۲) پارانه‌وه له کاتی به‌لاۆ موسیبه‌تدا به ووتنی : (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ اجْزِنِيْ فِيْ مُصِيبَتِيْ وَاخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا).
- (۲۳) پارانه‌وه له کاتی پوو‌کردنی دڵ بۆ لای خوای گه‌وره‌و تاوسه‌ندنی دڵسۆزی (الإخلاص).
- (۲۴) پارانه‌وی سته‌م لێ کراو له‌و که‌سه‌ی سته‌می لێ کردووه.
- (۲۵) پارانه‌وی باوک له کوپه‌که‌ی به چاکه‌و خراپه.
- (۲۶) پارانه‌وی گه‌شتیار (المُساَفر).
- (۲۷) پارانه‌وی پۆژووه‌وان هه‌تا به‌ریانگ ده‌کاته‌وه.
- (۲۸) پارانه‌وی پۆژووه‌وان له کاتی به‌ریانگ کردنه‌وه‌دا.
- (۲۹) پارانه‌وی ناچارو لێ قه‌وماو و پێ گیار.
- (۳۰) پارانه‌وی پیشه‌وای دادپه‌روه‌ر.
- (۳۱) پارانه‌وی کوپێ چاکه‌کار له‌بۆ دایک و باوکی .
- (۳۲) پارانه‌وه له دوا‌ی ده‌ست نویژ نه‌گه‌ر پاراپه‌وه به سوننه‌تی (ماشو‌ری) نه‌وکاته.

(۳۳) پارانده‌ی دوا رَجم کردنی (الْجَمْرَةُ الصُّغْرَى).

(۳۴) پارانده‌ی دوا‌ی رَجم کردنی (الْجَمْرَةُ الْوُسْطَى).

(۳۵) پارانده له‌ناو که عبده‌دا. هدر کهس نویژی کرد له‌ناو (الحجر) دا نه‌وا هدر به (الْبَيْت) حسابه.

(۳۶) پارانده له‌سەر (صفا).

(۳۷) پارانده له‌سەر (مه‌روه).

(۳۸) پارانده له‌لای (الْمَشْعَرُ الْحَرَام) دا.

وه برودار هه‌رده‌م له په‌روه‌دگاری خۆی ده‌پارێته‌وه له هه‌ر شوێنێکدا
بیت ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَحْيِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
دَعَانِ...﴾، به‌لام نه‌و کات و شوێن و شتوازانە پێویستی یان به‌چاودێری
و گرنگی پێدانی زیاتر هه‌یه.^{۱۱}

^{۱۱} بۆ مهبه‌ستی زیاتر شاره‌م‌زایه‌وون بره‌وانه (الدعاء و یلیه‌ العلاج ...) لا ۶-۱۷.

فه زل و گه وره بی (ذیکر) کردن

خوای گه وره دهنرموویت : ﴿ فَأَذْكُرُوا أَنفُسَكُمْ وَأَشْكُرُوا إِلَى وَلَا

تَكْفُرُونَ ﴿١٥٢﴾ البقرة : ۱۵۲ .

واته : ذیکر و یادم بکمن، باس و یادتان ده کم و بی باوهری مه کن
بهرامبهرم.^{۱۲}

وه پیغه مبه رده رموویت ﴿ ۱۵۳ ﴾ : ﴿ مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ
مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ ﴾^{۱۳}

واته : نمونهی نهو که سهی که یادی په رورده گاری ده کات و نهو که سهی
که یادی په رورده گاری ناکات وه کو نمونهی زیندو و مردوو وایه.

وه دهنرموویت ﴿ ۱۵۴ ﴾ : ﴿ مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ وَلَمْ يُصَلُّوا
عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ ﴾^{۱۴}

واته : هیچ کاتیک کومه لیک دانانیشن و له مه جلیسیکدا که ذیکری
خوای تیدا نه کن و صلاواتیان تیایدا نه دابی له سر پیغه مبه رده کریان ﴿ ۱۵۵ ﴾

^{۱۲} مختصر تفسیر ابن کثیر ۱/ ۱۴۲.

^{۱۳} البخاری مع الفتح ۱۱ / ۲۰۸ و مسلم بلفظ { مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت } ۱ / ۵۳۹.

^{۱۴} الترمذي وانظر صحيح الترمذي ۱۴۰/۳.

نیلا ده بیته خراپی و ناته واوی و په شیمانی بزیان، نه گهر خوی گه وړه
و یستی بیت سزایان ددهات و نه گهر ویستی بوو لی یان خوش ده بی.

ذیکره کان

ههستان له خه و

{ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ }^(۱۰).

واته : سپاس بڼو نه و خرایه ی که ژیان دینی یه و ده دوی نه و ی که
مراندینی (مده بست به مراندینی کی مه جزی یه که خه و تنه) و ده
زیندو بوونه و هه بڼو لای نه و ده.

پیش خه و تن

(۱) نه گهر چوه ناو جیگه ی نوستن دهستی بدات له یه ک و پاشان فووی پیندا
بکات و سورته ی ﴿قل هو الله أحد﴾ و ﴿قل اعوذ برب الفلق﴾ و ﴿قل
اعوذ برب الناس﴾ پیادا بخوینی. پاشان دهستی بهینی له سهر نه و
شوینه دا که نه توانی له له شی. و ده له سهری له گه ل دم و چاوی و پیشه و ده ی
له شییه ده ست پی بکات، و ده نه مه سی باره بکاته و ده.^{۱۱}

^(۱۰) البخاري مع الفتح ۱۱/۱۱۳ و مسلم ۲۰۸۲/۴.

^(۱۱) البخاري مع الفتح ۶۲/۹، و مسلم ۱۷۲۲/۴. چونکه پیغمبر ﷺ

ناوای ده کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۳)﴾ الإخلاص: ۱ - ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝ (۵)﴾ الفلق: ۱ - ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ (۱) مَلِكِ النَّاسِ ۝ (۲) إِلَهِ النَّاسِ ۝ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفَاسِ ۝ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ (۵)﴾ الناس: ۱ - ۶.

۲) نه گهر چو ریت به سر جیگا کت (آیه الكرسي) بخویند و ته واری بکند. چونکه پاریزه ریکت له لایه ن خواوه له گه لدا ده بیت و شهیتان نریکت ناکه ویتته و تا به یانی.^{۱۷}

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ (البقرة: ۲۵۵)

(۳) هدر که سی دو نایه تی کز تابی سورہ تی (البقرة) بخوینی له شهردا نه بیته پاراستن بوی و به سیه تی.^{۱۸}

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ (۲۵۵) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ

^{۱۸} البخاری مع الفتح ۹۶/۹، و مسلم ۵۵۴/۱.

أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِمْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا
 رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ أَنْتَ
 مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ البقرة: ۲۸۵ - ۲۸۶.
 (۴) ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخویننه، چونکه بۆت دهییتته (بهرائت له
 شيرك) ^{۱۹}، واته : پزگار بون یان قوتار بون له هاربهشی پهیدا کردن
 (وه سود بهخسه بۆیه کتاپه رستی).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَتَّخِذُ الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ
 عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
 ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾﴾ الكافرون: ۱ - ۶

^{۱۹} له (فروهي کورې نوبل) موه هاته لای پیغه ممبر ﷺ فرموی : (ئهی پیغه ممبری خوا
 شتیکم فیریکه که چوومه سر جیگا کهم بیلیم، ئه ویش فرموی .... فرموده که) رواه
 الترمذی ولو داود وقد صححه الالبانی فی صحیح السنن الترمذی ۱۴۵/۳. و فی صحیح
 سنن ابی داود ۹۵۳-۹۵۴ رقم (۵۰۵۵) و فییه : عن فروة بن نوفل عن ابيه. وه
 زیاده میکی له گهل له (سنن ابی داود) دا ئه ویش ئه مویه : (پاشان به کۆتایی پی هیئانی
 بنوو، چونکه بۆت دهییت بهرائت له شيرك).

۵) نه گدر له سدر جیگاگهت هه ستایت و گه رایت هه سه ری . سی جار به
لوچینکی کراس و جله کهت جیگاگهت به کینه . وه (بسم الله) بکه
چونکه تۆ نازانی دواي خۆت چی تی چوه له زینده وهرو شتی زیان
به خش وه که پاکشایت بلی : { يَا سَمِیْكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ اَرْفَعُهُ اِنْ
اَمْسَكَتَ نَفْسِيْ فَارْحَمْهَا وَاِنْ اَرْسَلْتَهَا فَاَحْفَظْهَا مِمَّا تَحْفَظُ بِهٖ عِبَادَكَ
الصَّالِحِيْنَ }^(۲۰).

واته : به ناوی تۆ پهروه دگرم ته نیشتم داناو به ناوی تۆوه به رزی
ده که مه وه ، نه گدر نه فسی منت گرت هه به زه ییت پینداوه بیته وه ، وه نه گدر
ناردته وه نهوا بیپاریزه به وهی که بنده صالحه کانتی پی ده پاریزی.

۶) { اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِيْ وَاَنْتَ تَوَفَّاهَا لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا اِنْ اَحْيَيْتَهَا
فَاَحْفَظْهَا وَاِنْ اَمَتَهَا فَاَغْفِرْ لَهَا اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ }^(۲۱).

واته : خواجه تۆ نه فسی منت به دی هیناوه تۆ ده یرنی . مردن و
ژیانی بۆ تۆیه . نه گدر ژباندت بیپاریزه نه گدر مراندت لی ی خوش بیه .
خوایه داواي پاریزراوی و لهش ساغیت لی ده که م.

^(۲۰) البخاري ۱۱/۱۲۶ . ومسلم ۴/۲۰۸۴ .

^(۲۱) اخرجه مسلم ۴/۲۰۸۳ واحمد بلغظه ۲/۷۹ .

(۷) پیغمبرِ خوا ﷺ نه گهر بیویستایه بجهویت دهستی راستی دهخته ژیر پوومه تی و دهیفرموو : { اَللّٰهُمَّ فِیْ عَذَابِكَ یَوْمَ تُنْعَثُ عِبَادُكَ }^(۲۲).
واته : خواجه بمپاریزه له سزاگهت لهو پۆژدها که بهنده کانت زیندوو ده که یتیره.

(۸) { یَا سَمِیْعُ اَللّٰهُ اَمُوْتُ وَ اَحْیَا }^(۲۳).

واته : به ناوی تۆوه خواجه ده مرم و ده ژیم.

(۹) ئایا شتیکتان پی بلیم که چاکتر بیت بۆ ههردووکتان له خزمهتکارێک، نه گهر چونه سهر جیگا (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، (۳۳) جار (الحمد لله) و، (۳۴) جار (الله أكبر) بکهن، نهوه چاکتره بۆ ئیوه له خزمهتکار. ^(۲۴).

(۱۰) { اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَطْعَمَنَا وَ سَلَمَنَا وَ كَفَانَا وَ اَوَانَا فَکُمْ مِّنْ لَاْ کَافٍ لَّهِ وَ لَا مُقْوِی }^(۲۵).

واته : سوپاس بۆ ئهوه خواجهی که تیری کردین و تیر ناوی کردین و پیوستی نه خستینه غهیری خۆی و کیفایهتی داین و جی نشینی کردین.

^(۲۲) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴ وانظر صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

^(۲۳) البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۲/۴.

^(۲۴) پیغمبرِ خوا ﷺ نه مهی به نیامی عمل و فاطمی کچی فرموی کاتی داوی خزمهتکاران ئی کرد که بۆیان بگری. البخاری مع الفتح ۷۱/۷، و مسلم ۲۰۹۱/۴.

^(۲۵) مسلم ۲۰۸۵/۴.

زور کەس هەیه خوا بە بەس نازانی. (بە هاوبەش دانان بۆی). وە
مولگەى نىشتەجى ى نى يە.

(۱۱) {اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ
وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ} (۲۶).

واتە : خوايە ئەى زانای غەیب و ناشکرا. ئەى بەدیھێنەری ئاسمانەکان
و زەوی. پەرورەدگارو پاشای ھەموو شتەکان. شایەتی دەدەم کە ھیچ
پەرستارێک نی یە بە ھەق جگە لە تۆ. پەنا دەگرم پێت لە خراپەى
نەفسم. وە لە خراپەیدە بەسەر نەفسمدا یان بینائیتم لە موسلمانیکەو.

(۱۲) پێغەمبەر ﷺ نەدەخەوت، ھەتا سورەتى (السَّجْدَة) ﴿۱۱۱﴾...تنزیل
....﴿ و ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ ..﴾ دەخویند (۲۷).

(۱۳) ئەگەر چوویتە سەر جیگای نوستن دەست نوێژى نوێژ بشۆرەو پاشان
لەسەر لای راست رابکشى و پاشان بلى : {اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ
وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ زُهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا

(۲۶) ابو داود ۳۱۷/۴ وانظر صحيح الترمذي ۱۴۲/۳.

(۲۷) الترمذي والنسائي وانظر صحيح الجامع ۲۵۵/۴. لەگەڵ سورەتى (الاسراء) و
(الزمن)دا. الصحيحة (۶۴۲/۲) رقم الحديث : (۶۴۱).

مُنْعَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبَيْنِكَ الَّذِي
أَرْسَلْتَ} (۲۸).

واته : خواجه نه قسم ته سلیمی تو کردو کاروباری خوم دایه دهستی تو،
وه پروم کرده توو پشتم به دست به تو. به پی خوشبویون حدز پی کردن و
به ترسان له تو. هیچ حدشارگه شوینی رزگار بیونیک نی یه مه گهر بو
لای تو. باورم هیناوه به کتیبه کت که داتبه زاندو ته خواره وه، وه به و
پیغه مبهرت ﷺ که ناردو ته و ره و اندت کردوه.

داچله کین له خه و داو خه ولی نه که وتن

{أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ
الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ} (۲۹).

واته : په نا نه گرم به روزه ته واده کانی خوی گه وه له خه شم و سزای
و له خراپه ی بنده کانی و له شیتی شهیتانه کان و له و کاتانه ی که له
ژیاندا دینه لام بو گومرا کردم یان کاتی له سر مهرگ دام و دینه لام.

نه گهر خه ونی راست و خوش (الرؤیا) یان خه ونی درو ناخوش
(الحلم) ت بینی

^{۲۸} (فرمودی ﷺ نه گهر نه بلینیت و بعزیت له سر فیرت ده مری. (وه باکووتا شتیک

بیت که ده یلنیت). البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۱/۴.

^{۲۹} (ابو داود ۱۲/۴ وانظر صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

خهونی خوش و چاک له لایه ن خواوهیده خهونی ناخوش له شهیتانهویه.
 نهگه ریه کیک له ئیوه خهونی خوشی بینى با له لای خوشهویستی خوی
 نهبی باسی نهکات... فدرمووده که...^{۳۰} وه کورتهی ئه و شتانهی که
 دهیکات له کاتی بینینی خهونی ناخوش دا ئه مانه ن :

۱- سێ جار تف دهکات به لای چهپی دا.^{۳۱}

۲- سێ جار په نا دهگری به خوی گهوره له شهیتان و له خراپه ی ئهوی که
 بینوویده تی.^{۳۲}

۳- له لای کهس باسی ناکات و نایگیریته وه.^{۳۳}

۴- له سه ر ئه و لایه وه رده گه پی که له سه ری بووه.^{۳۴}

۵- هه لده ستی و نوێژ دهکات نه گه ر ویستی.^{۳۵}

^{۳۰} مسلم بلغظه ۱۷۷۱/۴ والبخاري ۲۴/۷.

^{۳۱} مسلم ۱۷۷۱/۴.

^{۳۲} مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

^{۳۳} مسلم ۱۷۷۱/۴.

^{۳۴} مسلم ۱۷۷۳/۴.

^{۳۵} مسلم ۱۷۷۳/۴.

ذیکره کان به یانیان و نیواران

(۱) هدر که سیک به یانیان (آیه الكرسي) بخوینیت له جنوکه ده پاریزری هدا نیواری لی ده بیته وه. وه هدر که س نیواره بیخوینیت ده پاریزری لیان تا به یانی. □^{۳۶}

(۲) له عبدالله ی کوری خوبه ییبه وه فدرموی : پیغه مبه ر ﷺ فدرموی : (قُلْ) واته : بلی، وتم : نهی پیغه مبه ری خوا چی بلیم؟ فدرموی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (الْفَلَق) و (الناس) بخوینه، نیواران و به یانیان سی جار به ستو له هه موو شتیک ده پاریزریت. □^{۳۷}

(۳) به یانیان بلی : {أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ}، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ^(۳۸)، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي

^{۳۶} اخرجه الحاكم ۵/۶۲۲ وصححه الالباني في صحيح الترغيب والترهيب ۱/۲۷۲، وعزاه الى النسائي والطبراني وقال : إسناده الطبراني جيد. بهوانه لاپره (۳۲) بق (آیه الكرسي).

^{۳۷} اخرجه ابو داود ۴/۳۲۲ والترمذي ۵/۶۷ وانظر صحيح الترمذي ۳/۱۸۲. وهو حديث حسن.

^{۳۸} وه نیواران بلی : امسینا وامسی الملك لله.

^{۳۹} وإذا امسی قال: رب اسالك خير ما في هذه الليلة وخير ما بعدها واعوذ بك من شر هذه الليلة وشر ما بعدها.

هَذِهِ الْيَوْمَ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ. رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ. رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ} ^(۴۰).

واته : به‌یانیمان به‌سردا هات و مولک به‌یانی به‌سردا هات بۆ خوای گه‌وره، وه ستایش بۆ خوایه‌و هیچ په‌رستراویک نی یه به هه‌ق جگه له (الله) ته‌نهایه‌و هاوبه‌شی نی یه. مولک و سوپاس بۆ نه‌وه‌و به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه. په‌روه‌ردگار داوای خیری نه‌مپۆو خیرو چاکه‌ی داوای نه‌مپۆت لی ده‌کدم و په‌نات پی نه‌گرم له خراپه‌ی نه‌وه‌ی له‌مپۆدایه‌و له‌داوای نه‌مپۆدایه. په‌روه‌ردگار په‌نات پی نه‌گرم له ته‌مبه‌لی و له‌ش قورسی و خراپه‌ی ته‌مه‌ن پیی. په‌روه‌ردگار په‌نات پی نه‌گرم له سزایه‌ک له ناگری دۆزه‌خ و سزایه‌ک له گۆږدا تووشم بیئت.

۴) {اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا} ^(۴۱)، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُور} ^(۴۲).

^(۴۰) مسلم ۲۰۸۸/۴.

^(۴۱) وه‌کاتی ئیواره‌ بلی: {اللهم بك امسينا وبك اصبحنا وبك نحيا وبك نموت وإليك المصير}. واته : خوایه به‌ناوی تۆوه ئیواره‌مان به‌سهردا هات و به‌ناوی تۆوه به‌یانیمان به‌سهردا هات و به‌ناوی تۆوه ده‌ژیم و ده‌مرم وه چاره‌نوس بۆ لای تۆیه .

^(۴۲) الترمذی ۴۶۶/۵ وانظر صحيح الترمذي ۱۴۲/۳.

واته : خواجه به ناوی تۆوه به یانیمان به سردا هات و ئیواره مان به سردا هاتوو، به ناوی تۆوه ده ژیم و ده سرم و زیندوو بوونهوه بۆ لای تۆیه.

(۵) {اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأُبُوءُ لَكَ بِذُنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ} (۴۳).

واته : خودایه تۆ په روهر دگاری هیچ په سترایک نی یه به هدق جگه له تۆ. به دیت هیناوم و من به ندهی تۆم و من له سر په یمان و به لینه که من که به تۆم داوه تا بتوانم. په نات پێ ده گرم له خراپه ی ندهی نه بجام داوه له گوناوه. دان نه نیم به نیعمه ته کاندایه سرم و دان نه نیم به گوناوه کانه دا. ساخوایه لیم خوشبه، به راستی کهس له گوناوه خوش نابێ جگه له تۆ.

(۶) {اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ} (۴۴) (به یانیان و ئیواران سی جار).

(۴۳) هر که سی ئیواره به یه قینهوه بیلێ و شوو بمری ده چیت به هه شتهوه وه هر که سی به یانی به یه قینهوه بیلێ و شوو پۆوه بمری ده چیت به هه شتهوه،، اخرجه البخاری ۱۵۰/۷.

خوايه له‌ش و بیست و بنینیم پاریزراو بکه هیچ په‌رستراویک نی یه به ه‌دق جگه له‌تو. خوايه په‌نات پی نه‌گرم له‌بی باره‌ری و هه‌ژاری و په‌نات پی نه‌گرم له‌سزای گۆر، هیچ په‌رستراویک نی یه به ه‌دق جگه له‌تو.

(۷) {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ خَتِّي} {به‌یانیان و ئیواران} (۴۰)

واته : خوايه من داواي لی خۆش بوون و پاریزراوایت لی ده‌که‌م له‌ دنیاو دواړژدا. خودایه داواي لی بوودن و پاریزراوایت لی ده‌که‌م له‌ دین و دونیاو که‌س و کارو مال و سه‌روه‌تم دا. خوايه عه‌بیم داپۆشه‌و ترس و دل‌ه‌راوکی و وه‌رست بوونم مه‌ه‌یتله. خوايه بمپاریزه له‌ به‌رده‌مه‌وه‌و له‌ دوامه‌وه‌و له‌ راستم و چه‌پم و سه‌روه‌وم. وه‌ په‌نا نه‌گرم به‌ گه‌وره‌یی تو که‌ له‌ ژیره‌وه‌ سزا بدریم و پی بکریم.

(۴۰) ابو داود ۳۲۴/۴، واحمد ۴۲/۵ والنسائي في عمل اليوم والليلة برقم ۲۲، وابن السني برقم ۶۹ والبخاري في الادب المفرد وحسن العلامة ابن باز إسناده في تحفة الاخيار ص ۲۶.

(۴۱) ابو داود وابن ماجه وانظر صحيح ابن ماجه ۳۳۲/۲.

(۸) {اللَّهُمَّ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ابْتَكَرْ شَيْئًا وَمَلِكُكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَأَنْ أَقْرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجِزَّهُ إِلَى مُسَلَمٍ} **به یانیان و ئیواران** ^(۴۶).

واته : خواجه زانای نهیئی و ناشکرای، به دیهینداری ناسمانه کان و زهوی پورهردگارو پادشای هدموو شتیک. شایه تی ددهم که هیچ پدستراوتیک نیه به حدق جگه له تز. په نا نه گرم پیټ له خراپه ی نه قسم و له شهرو خراپه و هاربهش دانانی شه یتان. وه له وهی که نه قسم تووشی خراپه یه ک بکهم یان بینالینم له موسلمانیکه وه.

(۹) {بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} ^(۴۷) **(به یانیان و ئیواران سی جار)**.

واته : به ناروی نهو خواجه ی له گه ل ناروی نهودا هیچ شتیک زیان ناگه یه نی نه له زهوی و نه له ناسماندا نهو خواجه بیسهرو زانایه.

^(۴۶) الترمذی و ابو داود، وانظر: صحيح الترمذی ۱۴۲/۳.

^(۴۷) من قالها ثلاثا إذا أصبح وثلاثا إذا أمسى لم يضره شيء.

اخرجه ابو داود ۳۲۳/۴ و الترمذی ۴۶۵/۵ وابن ماجه واحمد. انظر: صحيح ابن ماجه ۳۳۲/۲ وحسن إسناده العلامة ابن باز في تحفة الاخير ص ۳۹.

(۱۰) به یانیان یهك جار بلی: {رَضِيتُ بِاللّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِعَمَدِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم نَبِيًّا} (۴۸).

واته : رازیم به (الله كه په روه ردگارم بى و ئیسلام دین و بهرنامه م
بیټ و موحه مده دیش ﷺ پیغه مبهرو پیشه وام بیټ.
(۱۱) {يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ} به یانیان و ئیواران (۴۹).

واته : نه ی زیندوی راگرو هه لسورینه ری بوونه ور، به به زه یت داوای
فرياکه وتنت لى ده کم. هه موو کاروبارم چاک بکهو بو چاولیک نانیک
مه مده ره ده ستی نه فسی خوم.
(۱۲) {أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ} (۵۰) وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيْمَ خَبِيْفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ} (۵۱).

(۴۸) هه ر کم سیک به یانیانی هه موو پوژیک بلی ..... هه موو دمه که ..... من که فیل و
گرنتی دده می که ده ستی بگرم تا ده یبه مه به مه شته وه.
احمد ۳۳۷/۴ والنسائی فی عمل الیوم واللیلة برقم: ۴ وابن السنی برقم ۶۸ و ابو داود
۳۱۸/۴ والترمذی ۴۶۵/۵ وحسنه ابن باز فی تحفة الاخیار ص ۳۹.
(۴۹) الحاکم وصححه ووافقه الذهبی ۵۴۵/۱ وانظر صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۳/۱.
(۵۰) : وه ئیواران بلی: امسینا علی فطرة الإسلام.
(۵۱) احمد ۴۰۶/۳ و ۴۰۷/۴ وابن السنی فی عمل الیوم واللیلة برقم ۳۴ وانظر: صحیح الجامع
۲۰۹/۴.

واته : به‌یانیمان به‌سهردا هات له‌سهر فیت‌ه‌تی ئیسلام و وشه‌ی د‌لسۆزی و ئیخلاص که بریتی یه له (لا إله إلا الله)، وه دینی پیغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ و له‌سهر میلله‌تی باوکمان ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) که لای دابوو له به‌تاله‌وه بۆ هه‌ق و موسلمان بووه له هاوبه‌ش دانه‌ران نه‌بووه.

(۱۳) {سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ} سه‌د جار.^{۵۲}

واته : ته‌واوی و بێ که‌م و کو‌ری و سو‌پاس و ستایش بۆ خوايه.
(۱۴) {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} (ده‌ جار)^(۵۳) یان (یه‌ک جار له کاتی بێ تواناییدا)^(۵۴).

^{۵۲} هه‌ر که‌سی به‌یانیان (سه‌د) جارو ئیواران (سه‌د) جار بیلێ له پۆژێکدا که‌س له پۆژی دوایی دا به‌کرده‌وه‌ی له‌م باشته‌وه‌ نایه‌ت مه‌گه‌ر که‌سیک وه‌ک ئه‌می وتبێ یان ذیکری زیاتری وتبێ. مسلم ۲۰۷۱/۴.

^{۵۳} هه‌ر که‌سیک (۱۰) جار دوا‌ی نو‌یژی به‌یانێ بیلێ ئه‌وا (۱۰) چاکه‌ی بۆ ده‌نوسری و (۱۰) خراپه‌ی له‌سهر لاده‌چی و (۱۰) پله به‌رزده‌بیته‌وه. وه به ئه‌ندازه‌ی پزگارکردنی دوو کۆیله له نه‌وه‌کانی ئیسماعیل پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) چاکه‌ی پێ ده‌گات. وه ئیوارانی‌ش بیلێ هه‌روه‌هايه، وه ده‌بیته پارێزه‌رێک بۆی له شه‌یتان تا‌کو پۆژی ئی ده‌بیته‌وه.

النسائي في عمل اليوم والليلة برقم ۲۴ وانظر: صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۲/۱، وتحفة الاخير لابن باز ص ۴۴ وانظر فضلها في ص ۱۴۶، حديث رقم ۲۵۵.

^{۵۴} هه‌ر که‌سیک به‌یانیان (یه‌ک) جار بیلێ خوا‌ی گه‌وره به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و که‌سه خیری بۆ ده‌نوسێ که به‌نده‌یه‌کی پزگار کردبێ له نه‌وه‌کانی ئیسلام پیغه‌مبه‌ر ﷺ. وه (۱۰)

واته : هیچ پەرستارێك نى یه به ههق جگه له (الله) تاكى بى
هاربەشەر مولك و سوپاس هەر بۆ ئەوە بەسەر هەموو شتێكدا به
توانایه .

(۱۵) {سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ
كَلِمَاتِهِ} (تەنها بەیانیان سى جار) ^(۵۵) .

واته : پاکی و بى کەم و کورتى و گەورەیی سوپاس بۆ خۆای گەورە:
بە ئەندازەى ژمارەى دروستکراوەکانى و پەزای خۆى و قورسایى و
سەنگینى عەرشه کەى و زۆرو درێژى ووشەکانى.
(۱۶) {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ} (سى جار تەنها
ئێواران) ^(۵۶) .

واته : پەنا ئەگرم بە ووشە تەواوەکانى خۆای گەورە له خراپەى
دروستکراوەکانى.

خراپەى لەسەر لادەبات و (۱۰) پله بەرزى دەکاتەمو پارێزراو دەبێت له شەیتان هەتا
ئێوارەى ئى دەبێتەو. وه ئەگەر ئێواره بیلێ بەو جۆرەیه هەتا بەیانى ئى دەبێتەو.
ابو داود ۳۱۹/۴ و ابن ماجه واحمد ۶۰/۴ وانظر: صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۰/۱،
صحيح ابو داود ۹۵۷/۳، وصحيح ابن ماجه ۳۳۱/۲ وزاد المعاد ۳۷۷/۲.
^(۵۵) مسلم ۲۰۹۰/۴.

^(۵۶) هەر کەسى ئێواران سى جار بیلێ ئەوا ئەو شەرە پێوەدان زیانى پى ناگەيەنى:
اخرجه احمد ۲۹۰/۲، والنسائي في عمل اليوم والليلة برقم ۵۹۰ وابن السني برقم ۶۸
وانظر: صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، وصحيح ابن ماجه ۲۶۶/۲ وتحفة الاخير ص ۴۵.

خواردن و خواردنه وه

پیش خواردن بلی (بسم الله) واته : به ناری خوا . به لام نه گدر بیرت
چو نهوا هدر کاتی بیرت که و ته وه بلی : (بسم الله في اوله و آخره)^{۹۷}.

واته : به ناری خوای گه وره له سه ره تاو کوتایی دا.

به لام نه گدر شیرت خوارده وه له سه ره تاوا بلی : ﴿اللهم بارک لنا فيه
وزدنا منه﴾^{۹۸}.

واته : خواجه به ره که ت برژینه به سه رماندا له مه داو له مه مان بۆ زیاد
بکه.

وه به دهستی راست و له به رده می خوته وه بخۆ^{۹۹}.

وه به سی په نجی گه وره و شایه تمان و ناوه راست بخۆ دوایی (پیش
دهست سرین) هدر سیکیان بلی سه ره وه.^{۱۰۰}

وه قاپه که شت بلی سه ره وه و هدر چیه که ت له دهست که و ته خواره وه له پارو
هدلی بگه ره وه پاکی بکه ره وه بیخۆ فری ی مه ده بۆ شه تان)^{۱۰۱}.

^{۹۷} اخرجه ابوداود ۳/۲۴۷ و الترمذي ۴/۲۸۸ وانظر صحيح الترمذي ۲/۱۶۷.

^{۹۸} الترمذي ۵/۵۰۶ وانظر صحيح الترمذي ۲/۱۵۸. چونکه له شیر چاکتر نیه .

^{۹۹} البخاري ۹/۴۵۸ و مسلم (۲۰۲۲).

^{۱۰۰} مسلم (۲۰۳۲)، چونکه پیغه مبهری خوا ﴿﴾ پیش دهست سرین هر سی په نجی کانی
ده لیسایه وه.

^{۱۰۱} مسلم (۲۰۳۴).

وه (به پیتوه خوارنده وه خواردن نه خویت).^{۶۲}

وه به ږاکشانیشه وه خواردن مه خو^{۶۳}.

وه که ته وار بوویت و لی بوویته وه بلی : (الحمد لله الذي أطعمني

هذا ورزقنيه من غير حول مني ولا قوة).^{۶۴}

واته : سوپاس و ستایش بو ته و خواجه ی که ته م خوارنده ی دامی و

ږز و ږزی دام به ی گوزان و توانای خوم.

وه ته گدر ناو یان شرت خوارده وه به دانیشتنه وه بیخوره وه.^{۶۵}

^{۶۲} مسلم (۲۰۲۴) - (۱۱۳).

^{۶۳} چونکه پتغه مېر ښه ده فرموویت : (لا أَكُلُ مُكْنَأَ) رواه البخاري (۴۷۲/۹)

نیامی الخطابي ده فرموویت : مېهست به (المُتْكِيء) لیره دا برقی یه له دانیشن له سر پارچه دوشک و شتی نرم. وه مېهستی نه وه کهوا له سر نه پارچه قوماشانه دانانیشی وه کو که سینک بیوی زور بخوات به نیسراحت، به کو به شینویه کی له سر په لوی دانانیشی و به پی ی پیویست ده خوات. نه وه ووته ی (الخطابي) یه.

وه غیری نه ویش ناماره ده کهن به وهی که (المُتْكِيء): نه که سیه که ږاکشاهو له سر ته نیشتی که وتوه. والله اعلم/ به وانه ریاض الصالحین (ص/۲۶۵).

^{۶۴} هر که سی نه مه بلی خوا له گونا هه کانی نه وه پیښی خوښ ده بی، اخرجه اصحاب السنن الاربع إلا النسائي وانظر صحيح الترمذي ۱۵۹/۳. وصحيح سنن أبي داود ۷۶۰/۲ وهو حديث حسن.

به لآم وهک تیښی یه که فرموده ی : (الحمد لله الذي أطعمنا وسقانا وجعلنا مسلمين) فرموده یه کی زه عیقه. (به وانه تخريج الكلم الطيب لاپره ۱۸۸).

^{۶۵} مسلم (۲۰۲۴) - (۱۱۳).

وه (هه ناسه ی له سهر مه دهو فووی لی مه که).^{۶۶} وه (سی هه ناسه بده له دهره وی جامه که له کاتی خواردنه وه دا).^{۶۷}

وه (نهر که سه ی که نار ده گیتیت با خو ی کوتا که س بیخواته وه).^{۶۸} وه (نه گهر حه زت له خواردنیک نه بوو عه بیی لی مه گرهو یان بیخو یان وازی لی بیتنه).^{۶۹}

ناده میزاد هیچ ده فریکی پر نه کردوه له ورگی خراپتر بیت، وه چه ند پاروویه ک به سه بۆ مروژ که پشتی راگیر بکات نه گهرنا با سی یه کی گه ده ی دابنی بۆ خواردن و سی یه کی بۆ خواردنه وه سی یه کی بۆ هه ناسه.^{۷۰}

وه نه گهر میشتیک که وته نار خواردنه وه یه کیکتانه وه با هه مووی نوقم بکات و ده ری بهیتیته وه تیا دا. چونکه له بالئیکی دا دهر دو له باله که ی تری دا دهرمان هه یه.^{۷۱}

^{۶۶} الترمذي (۱۸۸۹) وقال : حديث حسن صحيح، واخرجه ابو داود (۳۷۲۸) وابن ماجه (۳۴۲۸) وإسناده صحيح عن ابن عباس (رضي الله عنهما).

^{۶۷} البخاري ۸۱/۱۰، ومسلم (۲۰۲۸).

^{۶۸} الترمذي (۱۸۹۵) وقال : حديث حسن صحيح . واخرجه مسلم (۶۸۱) في حديث مُطَوَّل.

^{۶۹} چونکه پیتهمبهر ﷺ هه رگیز عه بیی له خواردن نه گرتوه/ البخاري ۴۷۷/۹ ومسلم (۲۰۶۴).

^{۷۰} رواء الامام احمد والترمذي (۲۲۸۱) والنسائي وابن ماجه وقال الترمذي: حديث حسن، عند المقدم بن معد يكرب رحمه الله . انظر اربعين النووية.

^{۷۱} اخرجه البخاري والدارمي وابن ماجه واخرون والزائدة للبخاري. انظر سلسلة الاحاديث الصحيحة رقم (۲۸).

تیبینی : دست نویژگرتن پیش نان خواردن سوننه ته بۆ کهسی لهش
گران.^{۷۲}

نزاو پارانه وهی میوان بۆ خاوهن مال
(اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ)^{۷۳}

واته : خواجه بهر کهت بخره نهو پۆزی یه داوتنه تی و ئی یان خوش
بهو بهزیت پی یان دا بیتوه.

دامالین وداکه ندنی پۆشاک و جل

په دهی نیوان چاری جنۆکه و داوین (عهده تی) ناده میزاد نه وهیه که
کاتی یه کیکیان پۆشاک دانا بلێ (بسم الله)^{۷۴}.

^{۷۲} رواه ابو داود ۳۷۵/۱ / ۲۲۲ وانظر سلسلة الاحاديث الصحيحة (۶۷۴/۱) رقم الحديث (۳۹۰).

^{۷۳} مسلم ۱۶۱۵/۳.

^{۷۴} رواه الطبري في الأوسط وصححه الألباني (صحيح الجامع ۲۰۳/۳).

چوونه سهر ئاو

له پیش چوونه ژوورهه بلی : { (بِسْمِ اللَّهِ) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخُبَائِثِ }^(۷۵).

واته : به ناوی خوا، خواجه پهنات پی نه گرم له شهیتانه نیرهو می یه کان.

وه که هاتیته دهرهوه بلی : (غُفْرَانُكَ)^{۷۶}

واته : خواجه لیم خوش به —ساویده که یادی تۆم نه کرد—.

تیبینی : زانا یان پییان وایه چاک وایه له پیش دا قاچی چهپ پیش بخریت بۆ چوونه ژوورهوه قاچی راستیش پیش بخریت بۆ هاتنه دهرهوه.

^(۷۵) (خرجه البخاري ۴۵/۱ ومسلم ۲۸۳/۱) (الْخُبْثُ) به سکونی سهر (باء) هکهو به چه مش دمخویندریتمه، وه به زیادهی (بسم الله) لهو فرموده یه دا نی یه به لکو (اخرجه سعيد بن منصور . انظر فتح الباري ۲۴۴/۱).

وه پیغه مبر ﷺ ده فرموویت : (پردهی نیوان چاوی جنۆکهو داویننی ئاده میزاد نهوه یه که کاتی چووه سهر ئاو بلی (بسم الله) رواه الطبراني في الاوسط وصححه الالباني (صحيح الجامع ۲۰۳/۳).

^(۷۶) ابو داود ۳۰/۱ رقم (۳۰) والترمذي ۱۲/۱ رقم (۷) وقال : حديث حسن غريب، وابن ماجه ۱۱/۱ رقم (۳۰۰). وصححه الالباني في صحيح أبي داود برقم (۲۳).

جل و بهرگ له بهر کردن

له پیش دا لای راست له بهر بکه،^{۷۷} وه بلی: {الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا وَرَزَقَنِي مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ...} (۷۸).

واته: ستایش بۆ ئه و خوا بهی که ئه م پۆشاکه ی پۆشیم و پێ ی به خشیم به بێ هیچ گۆران و توانای خۆم.

له بهر کردن و پۆشینى جل و بهرگی نوێ

{اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِي أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ} (۷۹).

واته: خوا به ستایش بۆ تۆ به تۆ پۆشیمت و پۆشته ت کردم، داوای چاکه ی ئه و پۆشاکه ت لێ نه که م (که بریتی به له مانه وه له ژياندا) وه داوای ئه و خێرو چاکه یه ت لێ ده که م که بۆی دروست کراوه (که بریتی به له لادانی به لای ئه و کاره دا که په زامه نده ی خرای گه و به ی تیا به)، وه

^{۷۷} ابو داود (۴۱۴۱) وسنده صحيح واخرجه الترمذي (۱۷۶۶) وصححه ابن حبان (۱۴۷). وهو حديث صحيح. انظر زاد المعاد ۳۸۷/۲ وصحيح الترمذي ۵/۱.

^{۷۸} اخرجه اهل السنن إلا النسائي انظر: إرواء الغليل ۴۷/۷.

^{۷۹} ابو داود والترمذي والبغوي وانظر مختصر شمائل الترمذي للالباني ص ۴۷.

په نات پي نه گرم له خراپه ی و نهو خراپه یه ی بوی دروست کراوه (که بریتی یه له لادانی به لای نه وه ی به خو به زل زانین و فیزه وه له بهری بکات).

نه گهر یه کیڅ به رگی نوی ی له بهر کردبوو

{الْبُنْ جَدِيدًا، وَعِشْ حَمِيدًا، وَمُتْ شَهِيدًا} ^(۸۰).

واته : یاخوا پوښاکی تازه له بهر بکهیت و به سوپاس کراوی بژیت و به شهیدي سدرینیته وهو بمریت.

له پي کردن نه عمل و پیل او

له پيشدا لای راست له پي بکهو له کاتي داکه ندندا لای چه پ دابکه نه. ^{۸۱}

وه پیغه مبهري خوا ﷺ نه هی کردوه له له پي کردني نه عمل به پیوه. ^{۸۲} وه به یه ک تاکه وه مهرؤ به پي دا. یان هدر دووکی له پي بکه یان هدر دووکیان دابکه نه. ^{۸۳}

^{۸۰} ابن ماجه ۱۱۷۸/۲ والبقوي ۴۱/۱۲ وانظر صحيح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

^{۸۱} البخاري ۲۶۳/۱۰، ومسلم (۲۰۹۷).

^{۸۲} ابو داود (۴۱۳۵) یاسناد حسن عن جابر ورجاله ثقات وهو حديث صحيح بشواهد عن أبي هريرة وعبدالله بن عمر وانس (رضي الله عنهم).
تبييني :

گه رانه وه بؤ مال

خوای گهره ده فرموویت : ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ

تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَاةً طَيِّبَةً﴾ النور: ۶۱.

واته : نه گهر چوونه مالتیکه وه سلار له یه کتری و خوتان بکهن به

سلاریکی خوایی پیڅزو به فهرو پاک.^{۸۴}

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرموویت : (سی کهس هه موویان مسوگره

زامنن له ژیر چاودیری خوای گهره دا ...) وه له وانه (رجُلٌ دَخَلَ بَيْتَهُ

بِسَلَامٍ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)^{۸۵}

نیمامی (المناوي) ده فرموویت : فرموده که بؤ پی نیشاندان و نیرشاده . چونکه به دانیشتنه وه له پی کردنی ناسان تره. بؤیه نیمامی (الطیبي) وه غهیری نه وه یه کهیان تایبته کردوه به له پی کردنی نه و پیلأوهی که له پی کردنی به پیوه ناره حمتوه و ماندوت دمکات وه کو (ناسومه و خوف) (که قهیتانی هه یه) نه ک (قابقاب و سرموزه) وه خوای گهرهش زاناتره به حیکمهتی ته شریع و نه وه یه کانی / بهروانه سلسله الصحیحة للألبانی (۲/۳۵۰).

^{۸۳} البخاری ۲۶۲/۱۰، ۱۶۱، و مسلم (۲۰۹۷).

^{۸۴} تفسیر القرآن العظیم ۲۷۰/۳ - ۲۷۱.

^{۸۵} صحیح (صحیح سنن ابی داود ۴۷۳/۲) وه له فرموده ی صحیح دا هاتوه :

(نه گهر پیاویت گهرایه وه ماله وه یادی خوای گهره کرد له کاتی چوونه ژوره وه نان

خواردنی دا، نه وه شهیتان به هاوه له کانی ده لیت : لیره نه جیگه و نشیو و خواردنتان

نیه) مسلم ژماره (۲۰۱۸).

واته : پیاویك بگه ریته وه ماله وه به سلاو کردن زامنه له لایه ن خواوه.
 وه عاتیشه (په زای خوی لی بیت) ده فره مویت : پیغه مبه ری خوا
 ﷺ نه گهر بگه رایته وه ماله وه به سیوالک دهستی پی ده کرد - واته :
 به که م شت سیواکی ده کرد - .^{۸۶}

له کاتی رویشتن دا به ره و مزگه وت

{اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي
 بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا . وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا
 وَمِنْ تَحْتِي نُورًا. اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا}^{۸۷}.

واته : خواجه نور بخه دته دل و زوبان و بیستن و بینین و پاش و پیش و
 سه رو خواره وه م. سا خواجه نورم پی به خشی.

^{۸۶} صحیح مسلم / کتاب الطهارة باب ۱۵ / رقم (۴۴).

^{۸۷} رواه مسلم ۵۱/۶ وابن خزيمة في صحیمة (۴۴۸).

چوونه ناو مزگهوت

{أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} ^(۸۸). [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ] ^(۸۹)، [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ] ^(۹۰). {اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ} ^(۹۱).

واته: په نا نه گرم به خوی مەزن و به پرووی به پیرزی و دهسته لاتی هه ربووی بهرده وامی له شهیتانی نه فرەت لی کراوی له ره حەمت دەرکراو. به ناوی خوی گه ورو دروودو سلاو له سەر پیغه مبهری خوا ﷺ. خوی به دەرگا کانی ره حەمتی خوتم لی بکه ره وه.

هاتنه دهره وه له مزگهوت

{بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} ^(۹۲).

^{۸۸} ئەگەر ئێمە بلی شەیتان دەلی: بەدرێژایی هەموو پۆژەکه پارێزداوه لێم. حدیث صحیح (انظر صحیح سنن ابی داود ۹۳/۱) وانظر صحیح الجامع برقم ۴۵۹۱.

^{۸۹} رواه ابن السنی برقم ۸۸ وحسنه الالبانی.

^{۹۰} ابو داود ۱۲۶/۱، وانظر صحیح الجامع ۵۲۸/۱.

^{۹۱} مسلم ۴۹۴/۱.

^{۹۲} بپوانه ته خیریجی پڕوایه ته که ی فرموده ی چوونه ناو مزگهوت، وه زیاده ی {اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم} لابن ماجه، انظر صحیح ابن ماجه ۱۲۹/۱.

واته: به ناوی خوا، درودو سلاو له سهر پیغه مبهری خوا ﷺ، خواجه
من دارای فزونی خوت لی ده کم. خواجه بمپاریزه له شیتانی نه فروت لی
کراو.

تیبینی : بۆ چوونه مزگوت قاچی راست پیش ده خریت، به لام بۆ
هاتنه دهرهوه قاچی چهپ پیش ده خریت.

بینینی نه و کرده وانهی که له مزگه و تدا دروست نین

نه گهر که سیک له مزگه و تدا جاری بۆ شتیکی وون بوو نه دا پی ی بلی
: (لا رَدَّهَا اللهُ عَلَيْكَ).

واته : خوا بۆت نه گهر پینیتتهوه.

وه نه گهر بینیت کرین و فروشتن ده کرا له مزگه و تدا پی ی بلی :

(لا اَرْبَحَ اللهُ تِجَارَتَكَ)^{۹۳}.

واته: خوی گه وه قازانج نه خاته ناو نه و بازرگانی یه ته وه، چونکه
مزگه و ت بۆ نه وه نه کراوه.

^{۹۳} الترمذی (۱۳۲۱) وقال حدیث حسن. والدارمی ۳۲۶/۱ وصححه ابن حبان (۴۱۳)
والحاكم ۵۶/۲ ووافقه الذهبي عن ابو هريرة ؓ.

وه دروست نی یه تف و به لغهم و چلم و شتی پیس پۆبکریته ناو
 مزگهوت چونکه تاوانه و که فاره ته که شی پاک کردنه وه یه تی.^{۹۴}
 وه نه هی کراوه له وهی که شیعی ناجانیزی تیدا بووتریت.^{۹۵}
 ههروه ها دروست نیه دهنگ بهرز کردنه وه تیایدا.^{۹۶} وه هدر که سینک
 پیاز یان سیر یان که وهر (یان توور یان شتی بۆن ناخۆشی تری خوارد) با
 نزیکى مزگهوت نه که ویتته وه. چونکه مه لایکه ته کان نه زیت نه چیژن به و
 شته ی که مروژ نه زیتی پی ده گا.^{۹۷}

پیش دهست نوێژ

بلى : { بِسْمِ اللّٰهِ }^(۹۸).

تییینی: ئه و ویردو زیکرانه ی خه لکی عه وام ده یلین له کاتی شۆردنی
 هدر نه دنامه یك له نه دنامه گانی دهست نوێژدا هیچ بنچینه یه کی نی یه و
 له و فەرمووده دا نه هاتوه.^{۹۹} وه هیچ دو عار نزا یه کی تایبه تیش نی یه به
 کاتی دهست نوێژ شتنه وه.

^{۹۴} البخاري ۴۲۸/۱، ومسلم (۵۲۲).

^{۹۵} ابو داود (۱۰۷۹) والترمذي (۳۲۲) وقال حديث حسن. واخرجه النسائي ۴۸-۴۷/۲ وسنده حسن، عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده رضي الله عنه.

^{۹۶} البخاري ۴۶۵/۷.

^{۹۷} البخاري ۴۹۸/۹، ومسلم (۵۶۴).

^{۹۸} ابو داود وابن ماجه واحمد وانظر إرواء الغليل ۱ / ۱۲۲. وصحيح الترمذي ۱۰۱/۱.

^{۹۹} انظر الوابل الصيب ص (۳۱۶) و الانكار للنوي ۱ / ۱۱۶.

١٠٢) هر كسيك دهست نويز بگري و پاشان نهه بلي له لاپره يه كدا بوي دمنووسرته، پاشان موږ دهكرت به موږك ناشكيت تا پوږي قيامت. رواه الحاكم ١/٥٦٤ وهو صحيح وانظر النسائي في عمل اليوم والليلة ص ١٧٢ وانظر إرواء الغليل ١/١٢٥ و٢/٩٤. رواه الحاكم ١/٥٦٤ انظر صحيح الترغيب والترهيب (٢٢٠).

راته : پاکی و بی گهردی و سوپاس بۆ تۆیه خواجه ، شایه تی ددهم که
هیچ پەرستارێک نی یه به ههق جگه له تو، داوای لی خوش بوونت لی
ده کهم و ده گهریمده بۆ لات.

وه لամدانه‌وه‌ی بانگ بیژ

(۱) بانگ بیژ هه‌رچی یه‌کی روت تۆش ده‌یلتیه‌ره جگه له روتنی (حی
على الصلاه - حی على الفلاح) که ده‌بی بلی ی : { "لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ" }^(۱۰۳).

(۲) وه بلی : { وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا }^(۱۰۴).

ئه‌مه‌ درای شایه‌ تمانی بانگ بیژ ده‌وتریت.^{۱۰۵}

^{۱۰۳} (هه‌ر کهس ئاوا له دلی یه‌وه بیلێ ده‌چیته به‌مه‌شته‌وه . البخاري ۱۵۲/۱ و مسلم ۲۸۸/۱)

^{۱۰۴} (هه‌ر کهسێ که گوێ ی له بانگ بیژی‌بوو بیلێ خوای گه‌وره له گونا‌هه‌کانی خوش ده‌بی/ مسلم ۲۹۰/۱)

^{۱۰۵} ابن خزيمة ۲۲۰/۱ .

دوای بانگ

(۱) دوای وهلام دانه‌وی بانگ بیژ صلوات بده له‌سدر پیغه‌مبهر ﷺ. ۱۰۶

(۲) پاشان بلی :

{اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، (إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ)} (۱۰۷).

واته : خواجه پەرورددگاری نهم بانگه‌وازه ته‌واو و نویژره دامه‌زراوه. بیه‌خسه به پیغه‌مبهرمان محمد ﷺ پله‌ی به‌رزی (الوسيلة) (که شوینیکه له به‌هشت دایه بو که‌س نابی جگه له به‌نده‌یه‌ک له به‌نده‌کانی خوی گه‌وره، وه پیغه‌مبهر ﷺ فەرموویه‌تی : نومیدم وایه که نهو که‌سه من بم) وه (الفضيلة) که پله‌یه‌کی زیاده‌یه به‌سدر دروست کراواندا. وه بیبه‌ره نهو شوینه سوپاس کراوه‌ی که به‌لینت پی داوه (که‌پله‌ی شه‌فاعه‌تی گه‌وره‌یه له پۆژی دوایی دا).

۱۰۶ مسلم ۲۸۸/۱. بو شیوازی صلوات.

۱۰۷) هر که‌سێک نهم پارانهمویه بلی کاتی بانگ ده‌بیستی بهر شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ ده‌که‌ویت، البخاری ۱/۵۲، وه زیاده‌ی (إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ) للبيهقي ۱/۴۱۰ و (العلامة ابن باز له (تحفة الاخيار) ص ۲۸ ئیسناده‌کی به‌حسهن داناوه. به‌لام زیاده‌یه ضعیفه‌ی هه‌روه‌ک هاتوو له الإروا ۱/۲۶۰ وه (الفتح) دا.

(۳) بپارێره بۆ خۆت له نیتوان بانگ و قامهت دا. چونکه پارانهوهی نهو کاته روت ناکرێتهوه.^{۱۰۸}

فه زلی بانگ وتن

(۱) بانگ بیژ له پۆژی دواپی دا له هه موو که سێک گهردن و ملی بهرزو درێژتره.^{۱۰۹}

(۲) وه هه موو شتی که مرۆڤ و جنۆکهو شتی تر شایهتی بۆ دهدهن له پۆژی دواپی دا.^{۱۱۰}

(۳) وه هه موو موسلمانیک (۱۲) سال بانگ بدات (به بی بهران بهر) نهوا به دهشتی بۆ واجب ده بی و به هه موو بانگی که له پۆژیکدا (۶۰) چاکه و به هه موو قامهتی که (۳۰) چاکه دهست گیر ده بی.^{۱۱۱}

^{۱۰۸} رواه البخاری ۵۱۷/۲۴۴/۸. وانظر صحيح ابو داود (۴۸۹).

^{۱۰۹} مسلم ۳۸۷ عن معاوية رضي الله عنه.

^{۱۱۰} البخاری ۷۲/۲، ۷۳.

^{۱۱۱} حيث حسن. اخرجه ابن ماجه رقم (۷۲۸) والدارقطني والحاكم والبيهقي عن ابن عمر رضي الله عنه، انظر (تخريج الاذكار) لابن حجر العسقلاني جزء ۱/ وصحة الالباني في السلسلة الصحيحة ۱/۱۶.

سوونه تی دهست پیکردنی نویژ (الإستفتاح)

{وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ} (۱۱۲).

واته: به پاکی و دل‌سوژی پرورم کرده نهو خویسه‌ی ناسمانه‌کان و زهوی
به‌دییه‌تاوهو من له هابو بهش دانه‌ران نیم. به‌راستی نویژو سه‌ربرین و ژیان
و مردم ته‌نها بۆ پرورده‌گاری جیهانیانهو به‌وه فرمانم پی کراوهو من له
موسلمانانم.

نزای چه‌میننه‌کان (الرکوع)

(۱) {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ} سى جار. ۱۱۳

واته: پاکی و بى‌که‌م و کورتی و گه‌وره‌یی بۆ پرورده‌گاری مه‌زغه.

(۲) {سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي} (۱۱۴).

۱۱۲ (آخرجه مسلم ۵۷/۶).

۱۱۳ آخرجه اهل السنن واحمد. وانظر صحيح الترمذي ۸۳/۱. وه زيادهى (وبجمده)
صحيحه بهوانه (صفة صلاة النبي ﷺ ص/۱۳۳) الطبعة الثانية من الجديدة ۱۴۱۷ هـ
- ۱۹۹۶ م.

۱۱۴ (البخاري ۹۹/۱ ومسلم ۳۵۰/۱).

واته : پاکی و بى گهم و کورتى و گه‌وره‌یى بۆ تۆیه په‌روه‌ردگارم
سوپاس و ستایش لایه‌قى تۆیه. ساخوايه لىم خوش به.

(۲) { سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ }^(۱۱۵).

واته: ئه‌ی خودایه پاکی و بى گهم و کورتى و گه‌وره‌یى بۆ تۆیه
په‌روه‌ردگارى مه‌لائیکه‌تان و پۆج.

نزای هه‌ستانه‌وه له چه‌مینه‌وه‌کان

(۱) { سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ }^(۱۱۶).

واته : خوای گه‌وره ستایشى ئه‌و که‌سه‌ی بیست که ستایشى کردو
سوپاس و پى زانینى بۆ ده‌ربرپوه.

(۲) { رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ. ۱۱۷ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ }^(۱۱۸).

^(۱۱۵) مسلم ۳۵۳/۱، وایو داود ۲۳۰/۱.

^(۱۱۶) البخاري مع الفتح ۲۸۲/۲.

^(۱۱۷) وه هه‌ندى جار ده‌لى : (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) رواه البخاري برقم (۷۹۶) (كه هه‌ر كه‌سێك له‌دواى ئىمامه‌وه بىلى و ووتنى ئه‌م له‌گه‌ل ووتنى مه‌لائیکه‌ته‌كاندا یه‌كگىر بىی، ئه‌وا خوای گه‌وره له‌ گونا‌هه‌كانى پىشووێ خوش ده‌بى) وه هه‌ندى جار بۆ ئه‌م دووانه‌ ووشه‌ی (اللَّهُمَّ) له‌ پىشی یه‌وه زیاد ده‌كات / مسلم ۳۴۶/۱.

^(۱۱۸) كابرایه‌ك ئه‌مه‌ی فەرموو: پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی : (كی ئه‌مه‌ی ووت؟ فەرمووی : من. فەرمووی : بێنیم سى و ئه‌وه‌نده مه‌لائیکه‌ت هه‌له‌په‌یان بۆ کرد تا کامیان بێنوسن). البخاري مع الفتح ۲۸۴/۲. وه یان بلى : (..... مُبَارَكًا عَلَيْهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى)

نزای کورنوشه کان (السجود)

(۱) {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى} (۱۱۹).

واته: پاکى و بى کهم و کورتى و گه و ده بى بۆ په روهرد گارى زۆر به رزم.

(۲) {سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ} (۱۲۰).

واته: ندى خوايه پاکى و بى کهم و کورتى و گه و ده بى و پيژدى
لايه قى تۆيه په روهرد گارى مه لانيکه ته کان و رۆح.

نزای دانىشتنى نيوان دوو کورنوشه که

{رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي} (۱۲۱).

واته: په روهرد گار ليم خوش به. په روهرد گار ليم خوش به.

البخاري ۳۱۷/۱ و مالك و ابوداود. وه هه ندى جار له شه نوژندا دملی (لِرَبِّي الْحَمْدُ لِرَبِّي الْحَمْدُ) نهه دووباره دهکاته وه/ رواه النسائي بسند صحيح (الارواو ۳۳۵).

(۱۱۹) اخرجه اهل السنن واحمد وانظر صحيح الترمذي ۸۲/۱. وه زيادهى (وَبِحَمْدِهِ) سه حجيحه. بپوانه (صفة صلاة النبي ﷺ ص ۱۴۶).

(۱۲۰) مسلم ۳۵۳/۱ و ابو داود ۲۳۰/۱.

(۱۲۱) ابو داود ۲۳۱/۱ رقم (۸۷۴) و النسائي ۱۹۹/۳ و ابن ماجه ۱۴۸/۱ و صححه الالباني في ارواه القليل برقم (۳۳۵) وانظر صحيح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

نزای کورنوشی قورئان خویندن (سجود التلاوه)

{سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ (فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)}^(۱۲۲).

واته: روم کورنوشی برد بۆ نهو خواجهی به دی هیناوه و بیستن و بینینی بۆ داپشتووه به گۆرین و توانای خوی. پاکى و بى کرم و کورتى و گه وره بى بۆ نهو (الله) ی که چاکترینى به دی هینه رانه.

ته حیات (الشهد)

{التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ^{۱۲۳} وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ^(۱۲۴).

^(۱۲۲) الترمذی ۴۷۴/۲ واحمد ۲۰/۶ والحاكم وصححه ووافقه الذهبي ۲۲۰/۱ والزیادة له.
^(۱۲۳) نهه دهقی فرموده میکی پیغه مبهیره ﷺ، به لام دواى وهفاتى پیغه مبهیری خوا ﷺ
هاوله کان (پرمزای خوايان لهسر بى) دهیان فرمودو: (السلام على النبي ورحمة الله وبركاته). يقول ابن عثيمين في شرح بلوغ المرام : هذا إجتهااد ابن مسعود ﷺ لكنه في مقابلة النص والنبي ﷺ علم امته ان يقول هذا ولم يفرق بين حياته وموته ولا بين الحاضرين معه في المسجد والغائب. (رواه البخاري). فتح الباري (۳۹۹/۲) رقم الحديث (۳۹۹) وانظر صلاة النبي ﷺ ص ۱۶۲.

^(۱۲۴) البخاري مع الفتح ۱۳/۱ ومسلم ۳۰۱/۱.

واته : (مولك و مانه وه گه وره یی) (دوردو پارانه وه و
لا لانه وه) و وشه ی پاك و چاك هر بق خوایه . سلاو و په حمه ت و
به ره كه تی خوات له سهر بی نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ . سلاو
له سهر نیمه ش و له سهر هه موو به نده چاكه كانی خوی گه وره .
شایه تی دده م كه هیچ په رستراویك نی یه به هه ق جگه له (الله) .
وه شایه تی دده م كه محمد ﷺ به نده و نیردرای خوایه .

صلاوات دان له سهر پیغه مبه ر ﷺ له دوا ی ته حییات

{اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ}{^(۱۲۰) .

واته : خوایه درودو په حمه ت بریژه به سهر محمد ﷺ و
خانه واده و كهس و كاری محمد ﷺ . هه روهك درودت پزان
به سهر ئیبراهیم و كهس و كاری ئیبراهیم (عليه الصلاة
والسلام) . به راستی تو سوپاس كراو و خاوه ن سكوو به رزیت .
خوایه فهرو پیروزی بریژه به سهر محمد ﷺ و كهس و كاری
محمد ﷺ دا . هه روهك فهرو پیروزی پزاندوه به سهر ئیبراهیم و

^(۱۲۰) البخاري مع الفتح ۴۰۸/۶ .

كەس و كارەكەى دا (عليه الصلاة السلام) به راستى تۆ سوپاس
كراو و خاوهنى شكۆو بهرزيت.

نزاي پاش ته حياياتى كۆتاي و پيش سلاودانه وه

(١) {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ} (١٢٦).

واته : خوايه په نات پى ئەگرم له سزاي گۆږو سزاي دۆزه خ و
ئاشوبه ي ژيان و مردن و خراپه ي ئاشووبه ي چاو سپراوه ي هه ق
داپۆشهر (المسيح الدجال).

(٢) {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ} (١٢٧).

واته : خوايه په نات پى ئەگرم له سزاي گۆږو په نات پى
ئەگرم له ئاشوبه ي مه سىحى ده جال و په نات پى ئەگرم له
ئاشوبه ي ژيان و مردن. خوايه په نات پى ئەگرم له گونا ه و
قهرزاري.

(١٢٦) البخاري ١٠٢/٢ و مسلم ٤١٢/١ واللفظ لمسلم.

(١٢٧) البخاري ٢٠٢/١ و مسلم ٤١٢/١.

(۳) {اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} (۱۲۸).

واتە: خوايه من ستهم له نهفسی خۆم کردووه ستهمیکی زۆرو کەس له گوناھ و تاوان خۆش نابێ جگە له زاتی تۆ. ساخوايه لیم خۆش ببە بە ئی خوشبوونی خۆت و پەحمم پی بکە، بەراستی خۆت ئی بووردهو بەخشندهیت.

ویردی دواي سهلامدانهوی نوێز^{۱۲۹}

(۱) سی جار بلی: (استغفر الله) ئینجا بلی: {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} (۱۳۰).

واتە: داواي ئی خوشبوون لهخوا دهکەم. خوايه تۆ سهلامی و ناشتی و سهلامهتیش لهتۆوهیه. پاکی و بی عەیبی بۆ تۆیه ئەهی خاوهنی شکۆو پرێز.

^{۱۲۸} البخاري ۱۶۸/۸ و مسلم ۲۰۷۸/۴.

^{۱۲۹} سهههتا لهسهردهمی پێغهمبهردا ﷺ نهو ویردانه به دهنگی بهرز خویندراوه بۆ نهوهی خهڵکی فیری بین پاشان بهدهنگی نزم و ههركهسهو بوخوی خویندونی، لهبهز نهوه دروست نیه بۆ كۆپس و بهدهنگی بهرز بخویندرین، بهروانه (الفتح الباري).

^{۱۳۰} مسلم ۴۱۴/۱.

(۲) { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ . وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ . وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ } (۱۳۱).

واته: هیج پەرستراویک نی یه به ههق جگه له (الله) تاکی بی
هاوبه شه، مولک و ستایش بۆ نه وه و به سهر هه موو شتیك دا
به توانایه. خواجه ینگ نی یه بۆ نه و شته ی تو ده یبه خشی و
به خشر نی یه بۆ نه و شته ی تو ده یگریته وه و هیج خاوه ن پایه و
دهسته لاتیك دهسته لاته که ی سوودی نی یه بۆی له پوژی دوا یی
دا له سزای تو.

(۳) { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ } (۱۳۲).

واته: هیج پەرستراویک نی یه به ههق جگه له (الله) تاك و بی
هاوبه شه. مولک و ستایش بۆ نه وه و به سهر هه موو شتیك دا

(۱۳۱) البخاری ۲۵۵/۱، مسلم ۴۱۴/۱.

(۱۳۲) مسلم ۴۱۵/۱.

به توانایه. هیچ گوڤان و هیژنیک نیه مه گهر به خواوه. هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له (الله) وه جگه له وکس نا په رستین. نیعمهت و فہزل و ستایشی چاک بو ئه وه. هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له (الله). به دلسوزی دینداری بو ده کهین نه گهر چی بی باوه پان پی یان ناخوښ بی.

(۴) {سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (۳۳ جار) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} (۱۳۳).

۵) سوږه تی ﴿قل هو الله احد﴾ و ﴿الفلق﴾ و ﴿الناس﴾ بخوینه له دواى هه موو نوږژنکی فهرز. ۱۳۴

(۱۳۲) هه کسئ نه مه بلښت له دواى هه موو نوږژنکی فهرز ئهوا خواى گهره له گونا هه کانی خوښ ده بی نه گهر چی به وینه ی کفی دهریا بیټ (مسلم ۴۱۸/۱).
تییینی: له هه مووده ی تردا نه زیکرانه به بی زیاده ی (لا اله الا الله وحده ...) بهم جوړانه هاتووه :

۱- یه کی (۱۰) جار ده یلښت. البخاری. فتح الباری مجلد (۱۱) رقم (۶۳۲۹).
۲- یه کی (۱۱) جار ده یلښت/ مسلم رقم (۵۹۵ - ۱۴۳).
۳- یه کی (۲۵) جار ده یلښت و له گه ی زیاده ی (۲۵) جار وتنی : (لا اله الا الله) دا، صحیح النسائی (۱۲۷۹).

۴- (سبحان الله) (۳۳ جار) و (الحمد لله) (۳۳ جار) و (الله اکبر) (۳۴ جار)، که هه کس نه مه بلښت نا ئومید نابیت. رواه النسائی (صحیح سنن النسائی) رقم (۱۲۷۸) و الترمذی (۳۶۵۳) و مسلم (۱۳۸۴) انظر سلسلة الصحيحة رقم (۱۰۲).

۱۳۴ ابو داود ۸۶/۲ و النسائی ۶۸/۲ و انظر صحیح الترمذی ۸/۲. وه نه مه سئ سوږه تی پی یان دهوتریت (المعوذات) و انظر فتح الباری ۶۲/۹، وه صحیح (انظر صحیح ابی داود ۲۸۴/۱).

۶) خویندنی ﴿آیة الكرسی﴾ له دواى هه موو نوێژنكى فهرز.^{۱۳۵}

۷) { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } (۱۰) جار له دواى نوێژنى مه غریب و به یانی.^{۱۳۶}

۸) { اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا } له دواى سلاو دانه وهى له نوێژنى به یانی.^(۱۳۷)

^{۱۳۵} هه كەسى له دواى هه موو نوێژنكهوه بیهوینیت هیچ پێگهه نیه له چوونه بهمهشت جگه لهوه نهی بمری. النسائي في عمل اليوم والليلة برقم (۱۰۰). وابن السني برقم (۱۲۱) وصححه الالباني في صحيح الجامع ۲۳۹/۵ وسلسلة الاحاديث الصحيحة ۶۹۷/۲ برقم (۹۷۲).

^{۱۳۶} ئەمه پێش ههستان له جینگهكهى خۆت و قاچ جولاندن دهوتری. (ههه كەسێك ئەم نزا به بلیت له دواى نوێژنى به یانی و ئیواره وه ئەو بهمهه دانهیهكى (۱۰) چاكه ی بۆ ده نووسریت و (۱۰) خراپه ی ئی ده سپێته وه، (۱۰) پلهش بهرز ده بیته وه و ده پارێزیت له هه موو خراپه یهك و، ده پارێزیت له شهیتان. وه هیچ گونا هێك نایگریت وه. جگه له شرک، وه چاكترین كەسه كه كرده وهی ئەنجام دا وه ته نهه كەسێك لهو با شتره كه لهو با شترى ووتییت. رواه الترمذي ۵۱۵/۵ واحمد ۲۲۷/۴ وانظر صحيح الترغيب والترهيب رقم (۷۴۵) ص ۱۹۱-۱۹۲ حديث حسن. وانظر تخریجه في زاد المعاد ۳۰۰/۱ وانظر صحيح الترمذي ۱۹۰/۱-۱۹۱.

وه له فهرمووده ی تر دا هاتوه كه : (ههه كەسێك ۱۰ جار بیلێ له دواى نوێژنى به یانی یه وه ئەو كۆمه لێك فریشته ی بۆ ده نێردریت تا له شهیتان بپارێزن تا به یانی و ۱۰ چاكه ی پزگاركه ی بۆ ده نووسریت و ۱۰ گونا هێ له ناو بهری ده سپێته وه پادا شتی پزگاركردنی ۱۰ به نه ده ی بهواداری بۆ ده نووسریت). انظر ترتيب احاديث (صحيح الجامع الصغير) ۴۳۰/۲ رقم (۳۷).

^{۱۳۷} ابن ماجه وغيره، وانظر صحيح ابن ماجه ۱۵۲/۱ ومجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

واته: خواجه داوای زانستیکی به که لکت ئی ده‌که‌م (که کرده‌وه‌ی له‌گه‌ل دا بیئت) له‌گه‌ل پۆزی یه‌کی پاک و سه‌لآل و کرده‌وه‌یه‌کی وه‌رگیراو.

ئه‌گه‌ر له‌ نوێژدا بوویت و بانگیان کردیت

پیاو ده‌بیئت بلیت: (سبحان الله) وه‌ ئافره‌ت چه‌پله‌ ئی بدات.
(واته: به‌ به‌ری ده‌ستی راستی بکیشی به‌ پشتی ده‌ستی چه‌پی دا، تا بزانی که نوێژ ده‌کات).^{١٣٨}

ئه‌گه‌ر دوو دلێت بۆ دروست بوو له‌ نوێژه‌که‌ت یان قورئان خویندنه‌که‌تدا

له‌ عوثماني کۆپی عاصه‌وه‌ (خوا ئی ی پازی بیئت) فهرمووی:
ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا شه‌یتان دیته‌ نیوان من و نوێژه‌که‌م و قورئان خویندنه‌که‌م و لیم تیک ده‌دات. پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ شه‌یتانیکه‌ پی‌ی ده‌گوتری خه‌زه‌ب، یان (خینه‌زه‌ب)، هه‌ر کاتی که

^{١٣٨} البخاری ١٣٩/٢-١٤٠ و ١٤١/٣ و ٧٠، ٨٦ و مسلم (٤٢١).

تێبینی: ئه‌گه‌ر له‌ نوێژدا بوویت و سلاویان کرد ئه‌توانی به‌ ئیشاره‌تی ده‌ستی راست و له‌لام به‌دیه‌توه‌ به‌جۆری پشتی ده‌ست که‌مێ که‌ به‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ به‌رز بکه‌یتوه‌/ انظر السلسلة الاحادیث الصحیحة (٣١٠/١) رقم الحدیث (١٨٥).

هستت پیکرد په نا بگره به خوا ئی (اعوذ بالله من الشیطان
الرجیم)، وه سی تف بکه به لای چهیت دا)^{١٣٩}.

نویژه سوننه ته کان

(١) پیش نیوه پړ چوار پکات و له پاشی یه وه چوار^{١٤٠} یان پیشی
یه وه دوو.^{١٤١}

(٢) چوار پکات پیش نویژی عسر^{١٤٢} یان دوو پکات.^{١٤٣}

(٣) دوو پکات پاش مه غریب و^{١٤٤} دوو پکات له پیشی یه وه.^{١٤٥}

(٤) دوو پکات پاش عیسا^{١٤٦} وه دوو پکات له پیشی یه وه.^{١٤٧}

^{١٣٩} وه تیایدا هاتووه که ده لمر مووی: نه مه مه کرد خوی گوره ئی ی دور خستمه وه / مسلم
١٧٢٩/٤.

^{١٤٠} هر کسی پاریزگاریان بکات له سر ناگری دوزه خ حرام دمکرت لمری که تی ی بجیت، ابو داود
٥٥/٢ و الترمذی ٢٩٢/٢. وقال: حدیث حسن غریب. والنسائی ٢٦٥/٣ وابن ماجه ٣٦٧/١ وهو حدیث
صحیح.

^{١٤١} البخاری (رقم ٦٠١ - البقا) و مسلم ٥٧٣/١.

^{١٤٢} رحمه متی خوا لهو کسه بیت له پیش نویژی عسر دا چوار پکات دمکات، ابو داود ٥٣/٢ و الترمذی
٢٩٥/٢ و قال: غریب حسن. وهو حدیث حسن. انظر صحیح الترمذی (٣٥٤).

^{١٤٣} البخاری (رقم ٦٠١ - البقا) و مسلم ٥٧٣/١. و به لای همدیک له زانایانه وه دوی نویژی عسر دوو
پکات سوننهت همیه. انظر مسلم مجلد (١) رقم (٨٣٥).

^{١٤٤} پیغمبر ﷺ لمر مووی: نه مه دوو پکاته له مال همتان بیکن، ابن ماجه ٣٦٨/١ وهو حدیث حسن.

^{١٤٥} البخاری رقم (٥٩٩ - البقا) و مسلم ٥٧٣/١.

^{١٤٦} مسلم ٥٠٤/١.

^{١٤٧} البخاری (رقم ٦٠١ - البقا) و مسلم ٥٧٣/١.

(۵) دوو پرکات پیښ به یانی. ^{۱۴۸} سوننه ته له یه کم پرکاتدا سوږه تی (الکافرون) و له دووه مدا (الاخلاص) بخویندریت. ^{۱۴۹}
(۶) نویژی چښت هنگاو (الضحی) : (۲-۴-۶-۸) پرکاته.

باش واته که به دوو بیکهیت و کاته که ی له خوږ بهرز بوونه وه به نه ندازه ی پرمیک و (چاکتر وایه که پوژ گهرم ده بیټ بکریټ) تا کاتی لادانی خوږ له ناوه راستی ناسمان. ^{۱۵۰}

(۷) شهو نویژ: لاینه زوره که ی (۱۳) پرکاته به دوو پرکاتی سوننه تی فجره وه. به پرکاتیکی تا ک کوتایی پی دیت. ^{۱۵۱}

(۸) نویژی ویتړ : (۱-۳-۵) تا (۱۳) پرکاته. ^{۱۵۲} وه دوو پرکاتیش له دواوه ی. ^{۱۵۳}

^{۱۴۸} پیغمبر ﷺ هیچ نویژنکی سوننه تی به نه ندازه ی نه مه پاریزگاری نه ده کړو به ردوام نه دیوو له سمری، البخاری ۴۵/۳ و مسلم ۵۰۱/۱. وه پیغمبر ﷺ ده فرمووی : ثم دوو پرکاته چاکتره له دونیاو چی تیدایه، رواه مسلم. صحیح الترغیب والترهیب (۳۰۹/۱).
^{۱۴۹} مسلم ۵۰۲/۱.

تییینی : سوننه ته دونی نه انجام دانی نویژی سوننه تی پیښ به یانی له سمر لای راست رابکښیت وک پیغمبر ﷺ کړدوویه تی / رواه البخاری (۵۲/۳) عن عائشة (رضی الله عنها).

^{۱۵۰} البخاری ۲۲۶/۴ و مسلم ۴۹۹/۱.

^{۱۵۱} مسلم ۵۰۹/۱. به لام نویژی ته راویح (۱۱) پرکاته / اخرجه الشیخان وغیرهما وانظر صحیح ابی داود (۱۲۱۲).

^{۱۵۲} ابو داود ۱۳۲/۲ والنسائی ۲۳۸/۳ وابن ماجه ۳۷۶/۱ وغیرهم وهو حدیث صحیح.

٩) سلاوی مزگهوت (تحية المسجد) : دوو پکاته کاتی چوونه
مزگهوت پیش دانیشتن نه نجام دهدریت.^{١٥٤}

١٠) نویژی داوای چاکه کردن (الإستخارة) : دوو پکاته.^{١٥٥}

١١) دوو پکات له نیوان هه موو بانگ و قامه تیک دا.^{١٥٦}

١٢) نویژی دهست نویژ دواي دهست نویژ شتن دوو پکاته.^{١٥٧}

١٣) سوننه تی دواي نویژی جومعه: چوار پکات له مزگهوت.^{١٥٨}
یان دوو پکات له ماله وه.^{١٥٩}

^{١٥٢} ابن خزيمه في (صحيحه) و الدارمي وغيرهما وهو مخرج في الصحيحه. ورواه مسلم
من فعله عليه السلام، انظر قيام رمضان للالباني ص (٣٣) وانظر (كشف الستر عن ركعتين بعد
الوتر لابن القيم (رحمه الله).

^{١٥٤} البخاري ٥٣٧/١ ومسلم ٤٩٥/١ وغيرهما.

^{١٥٥} البخاري ١٦٢/٧.

^{١٥٦} البخاري (رقم ٦٠١ - البقا) ومسلم ٥٧٣/١.

^{١٥٧} هه كسيك دهست نویژی چاك بشوات پاشان دوو پکات نویژ بکات و له گهل
خویدا مهشغو له نبيت تيایدا خوی گه وه له گوناھی له وهو پیشی خوش دهبی،
البخاري ٢٦٦/١ ومسلم ٢٠٤/١.

^{١٥٨} مسلم (٨٨١) وغيره عن ابي هريرة رضي الله عنه.

^{١٥٩} مسلم (٨٨٢) عن ابن عمر.

تیبینی : نویژی سوننه ته پهواتیبه مونه که دهکان (١٢) پکاتن. پیغه مبه عليه السلام
دهه رموویت: (هه كسيك بهردوام بیت له سهه دوانزه پکات نویژی سوننه ته له پوژدا
خوی گه وه مالیکی له بهه شتدا بو دروست دهکات: چوار پکات پیش نیوه پو دوو

هه نديك نويزی تر

نويزی دوو جه ژنه كه (ره مه زان و قوربان)

ئهو دوو نويزه واجبه^{۱۶۰} وه دوو پكات به بی بانگ و قامهت و به بی (الصلاة جامعة) دهكریت. له پكاتی یه كه م دا پیش خویندنی سوپه تی (الفاتحة) حهوت ته كیبرات دهكری. وه له پكاتی دووهم دا پینج ته كیبرات دهكری، وه زیكریكى دیاری كراو نه هاتوو كه له نیوان ته كیره كاندا بووتری.^{۱۶۱} وه له دواى نويز و تاريك ده خویندریته وه. وه سوننه ته خو گوپین و جلی نوی له بهر كردن، خو بۆن خوش كردن و دووركه وتنه وه بۆ نويزگه (المُصلی) بۆ ئه نجام دانسی نويزه كه مه گهر سه رمای زور نه یه ئیلی وه گوپینی ریگای چوون و گه رانه وه. وه له جه ژنی ره مه زانیشتا سوننه ته پیش ده رچوون بۆ نويز چهند ده نكه خورمایه ك (یان شتیك)

پكات له دوايه و دوو پكات پاش مه غریب و دوو پكات دواى عیشاو دوو پكات پیش نويزی به یانی) رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه عن عائشة (رضی الله عنها) وقد صحح الحديث الألباني في صحيح الجامع الصغير (۲۷۸/۵).

^{۱۶۰} ئه مه وتهی ابن تیمیه و ابی حنیفه و غیری ئه مان وته یه کی شافعی و یه کیكه له دوو روته له مه زه می ئیمامی ئه حمده دا، به وانه مجموع الفتاوى ۱۶۱/۲۳.

^{۱۶۱} به لام چه سپاوه له ابن مسعود وه (ره زای خواى ئی بیت) كه سه بارهت به نويزی جه ژن فه رمووه تی: (بَيْنَ تَكْبِيرَتَيْنِ حَمْدُ اللَّهِ عَزَّ وَثَنَاءُ عَلَى اللَّهِ) رواه البيهقي ۲۹۱/۳ بسند جيد. واته: له نیوان دوو ته كیره دا سوپاس و ستایشی خواى گه و ره دهكری.

بخوریت. ^{۱۶۲} وه دروسته (دهف) لی بدریت و سرود بوتری له لایه ن کچوله ی بالغ نه بوو بو درخستنی شادی و خوشی تیایدا. ^{۱۶۳}

نویژی خورو مانگ گیران (الخسوف والكسوف)

ئهم نویژه به وتنی : (الصلاة جامعة) خه لکی بو کۆده کریته وه بانگ و قامه تی نی یه، وه سوننه ت وایه ئیمام دهنگ بهرز بکاته وه تیایدا و راستترین وه سفی دوو پکاته و له هه موو پکاتی ک دا دوو چه مینه وه (الركوع) ی تیدایه. وه له نیوان چه مینه وه کاندای سوپه تی (الفاتحة) ده خویندریته وه. وه سوننه ته له و کاته دا خیرو چاکه زور بکری وه کاپارانه وه ته کبیرات و خیرکردن و داوای لی خوشبوون کردن له خوای گه وره. ^{۱۶۴} به لام ته پل و ته نه که وه دهف لیدان له و کاته دا داهینرا و (بدعة) له خووپه و شتی ناموسلمانانه .

نویژه بارانه (صلاة الاستسقاء)

سوننه ته له کاتی باران نه بارین دا بکریت و ئهم نویژه له دهره وه ی شار ئه نجام ده دریت و دوو پکاته و له داوایی دا ئیمام

^{۱۶۲} بیوانه احکام العیدین/علی حسن علی عبدالحمید الحلبي الاثري.

^{۱۶۳} البخاری (۹۴۹) و (۹۵۳) و (۹۸۷) و (۳۵۳۰) و (۳۹۳۱) و رواه مسلم (۸۹۲)

وغيرهما عن عائشة (رضي الله عنها).

^{۱۶۴} بیوانه الادلة الرضية... / للشوکانی لاپه ره ۹۱-۹۳.

وتاریک ده‌خوینیته‌وه. که تیایدا باسی یادی خواو هه‌لنان ده‌کات بو گوی پرایه‌لی کردنی خوی گه‌وره و سه‌رزه‌نشت کردنی یاخی بوون باس ده‌کات. وه ئیمام نه‌وانه‌ی که له گه‌لیدان زور داوای لی خوش‌بوون له‌خوای گه‌وره ده‌کن و ده‌پارینه‌وه بو لاچوونی ئه‌م نه‌بارینی بارانه، له‌و دوعایانه‌ش که ده‌یکه‌ن، وه ئیمام پۆشاکه‌کی هه‌لده‌گیریتته‌وه و به‌هه‌لگه‌پراوه‌یی له‌به‌ری ده‌کات.^{۱۶۵}

نویژی نیازو داوای چاکه‌کردن له‌خوای گه‌وره (صلاة الإستخارة)

جابه‌ری کوپی عبدالله (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌فه‌رموویت : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای چاکه‌کردن (الإستخارة)ی فیرده‌کردین که له‌هه‌موو کاریکدا نه‌نجامی بده‌ین، هه‌روه‌کو چون سوپه‌تیککی قورئانی فیر ده‌کردین و ده‌یفه‌رموو : ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌نیوه ویستی کاریک بکات. با دوو رکات نویژ بکات جگه‌له‌فه‌رزه‌کان، پاشان با بیاریتته‌وه و بلی :

{اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ -ناوی پیویستی‌که ده‌هینی- خَيْرٌ لِي فِي دِينِي

^{۱۶۵} به‌وانه (الأدلة الرضوية) لایحه (۹۴-۹۵).

تییینی : وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای نویژه بارانه‌ی له‌خوای گه‌وره کرد پشته‌ی ده‌ست‌مکانی به‌رزکردوه به‌رمو ئاسمان/ رواه مسلم (۸۹۶) عن انس رضی الله عنه.

وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أُمْرِي - يان فەرمووی - عَاجِلْ أُمْرِي وَآجِلِهِ فَأَقْذَرُهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أُمْرِي - يان فەرمووی - فِي عَاجِلِ أُمْرِي وَآجِلِهِ فَأَصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي} (۱۶۶).

واته : خوايه من به زانستی خۆت داواي خيرو چاكهت ئى دهكهم و داواي توانات ئى دهكهم به تواناي خۆت. وه له فهزلى گهورهت داوات ئى دهكهم. به پاستى تو ده توانى و من ناتوانم و تو زاناي و من نازانم و تو زاناي نهينى و غهيبه كانى. خوايه نهگهر ئهم مهسهليه چاكه و خيبرى تيايه بو دين و ژيان و بژئوى و كوٽايى ته مهنم، يان ئيستا و كوٽايم، ئهوا خوايه به نسيبم بكهيت و ناسانى بكهيت له سهرم و به رهكهتتى تى بخه بۆم. وه نهگهر ئهم كاره خراپه بو دين و بژئوى و كوٽايى ته مهنم. يان ئيستا و كوٽايم. ئهوا خوايه ليم دوور بخه ره وه و منيش لهو دوور بخه ره وه و خيرو چاكهم به نسيبم بكه له ههر شوينيكه و پاشان دهروونم پازى بكه پيى.

وه په شيمان نابيسته وه ئه و كهسهى داواي چاكه و خيىر (استخارة) له خواي گهوره بكات و پاويژ به بهر واداران بكات و له كاره كهى بچه سپي. خواي گهوره ده فەرموويت : ﴿وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۵۹.

وتاریک ده خوینیته وه. که تیایدا باسی یادی خواو هه لنان دهکات بو گوی پرایه لی کردنی خوی گه وره و سه رزه نشت کردنی یاخی بوون باس دهکات. وه نیمام نهوانه ی که له گه لیدان زور داوای لی خوشبوون له خوی گه وره دهکن و ده پارینه وه بو لاچوونی نه م نه بارینی بارانه، له و دوایانه ش که دهیکه، وه نیمام پو شاکه که ی هه لده گیریتته وه و به هه لگه پراوه یی له بهری دهکات.^{۱۶۵}

نویژی نیازو داوای چاکه کردن له خوی گه وره (صلاة الإستخارة)

جابر ی کوپی عبدالله (رهزای خوی لی بیت) ده فهرمویت : پیغه مبهری خوا ﷺ داوای چاکه کردن (الإستخارة) ی فیرده کردین که له هه موو کاریکدا نه ناجامی بدهین، هه ره کو چون سوپه تیکی قورئانی فیر ده کردین و دهیغه رموو : نه گهر که سیک له نیوه ویستی کاریک بکات. با دوو رکات نویژ بکات جگه له فه رزه کان، پاشان با بیاریتته وه و بلی :

{اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ -ناوی پیویستی هه دهینی- خَيْرٌ لِي فِي دِينِي

^{۱۶۵} بهوانه (الأدلة الرضوية) لاپهره (۹۴-۹۵).

تیبینی : وه پیغه مبهی ﷺ دوای نویژه بارانه ی له خوی گه وره کرد پشتی دهستکانی بهرز کردوه بهره و ناسمان/ رواه مسلم (۸۹۶) عن انس رضی الله عنه.

وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أُمْرِى - **يَانْ فِهْرَمُووى** - عَاجِلْ أُمْرِى وَأَجَلِهْ فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أُمْرِى - **يَانْ فِهْرَمُووى** - فِي عَاجِلْ أُمْرِى وَأَجَلِهْ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي} (١٦٦).

واته : خوايه من به زانستی خۆت داوای خێرو چاکهت ئی دهکهم و داوای توانات ئی دهکهم به توانای خۆت. وه له فهزلی گهورهت داوات ئی دهکهم. بهراستی تو دهتوانی و من ناتوانم و تو زانای و من نازانم و تو زانای نهیئی و غهيبهکانی. خوايه ئهگهر ئهم مهسهلهيه چاکه و خێری تيايه بۆ دین و ژيان و بژیوی و کۆتایی تهمهنم، یان ئیستا و کۆتایم، ئهوا خوايه بهنسیبم بکهیت و ئاسانی بکهیت لهسهرم و بهرهکهتی تی بخه بۆم. وه ئهگهر ئهم کاره خراپه بۆ دین و بژیوی و کۆتایی تهمهنم. یان ئیستا و کۆتایم. ئهوا خوايه لیڤ دوور بخهروهو و منیش لهو دوور بخهروهو و خهیر و چاکه بهنسیبم بکه له ههر شوینیکه و پاشان دهروونم رازی بکه پیتی.

وہ پھشیمن نابیتہ وہ نہو کہ سہی داوای چاکہ و خیر
(استخارۃ) لہ خوای گہورہ بکات و پاویژ بہ برہواداران بکات و
لہ کارہ کہی بچہ سپی. خوای گہورہ دہ فرموویٹ : ﴿وَسَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۵۹.

واته : مشورت به موسلمانان بکه له مهسه له داو ئه گهر
له سهر کاره کهت چه سپايت ئه واپشت به خوا ببهسته تيايدا.^{۱۶۷}

سوننه ته کانی رۆژی ههینی (الجمعة)

۱- زوو هاتن بۆ مزگهوت.^{۱۶۸}

۲- خوشتن (که سوننه تیکی موهه دهیه و ههندی له زانا یان
پی یان وایه واجبه) وه خو بۆن خوش کردن و سهر چه ور کردن
به زهیت.^{۱۶۹}

۳- پۆشیننی پۆشاکنی نوی.^{۱۷۰}

۴- نزیك بوونه وه له ئیمام.^{۱۷۱}

۵- خویندنی سوپهتی (الكهف).^{۱۷۲}

^{۱۶۷} مختصر تفسیر ابن کثیر ۳۳۲/۱ برهوانه الجواب الکافی ابن القیم ص ۱۲۲.

^{۱۶۸} البخاری ۳۶۶/۲ و مسلم ۵۸۲/۲.

^{۱۶۹} البخاری ۳۷۰/۲.

^{۱۷۰} رواه احمد والشیخان عن ابي سعيد رضی اللہ عنہ انظر فقه السنة. للسید سابق ۲۹۸/۱. وه
برهوانه (السلسلة الصحيحة) (۱۲۷۹).

^{۱۷۱} ابو داود ۶۶۳/۱ واحمد في المسند ۱۱/۵ والحاكم في المستدرک ۲۸۹/۱ وصححه
ووافقه الذهبي.

^{۱۷۲} مهر کهسی رۆژی ههینی سوپهتی (الكهف) بخویننی نوریکی بۆ دانه گیرسی به
ئهن دازهی نیوان ههردوو جومعه که، مستدرک الحاكم ۳۶۸/۲ وقال : هذا حديث صحيح

۶- زور صلاوات دان له پیغه مبری خوا ﷺ تیایدا. ^{۱۷۲}

نزاو پارانه وهی قهرزاری

۱- {اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَقْرِكَ عَنْ غِنَاكَ} ^(۱۷۴).

واته : خواجه به حاللی خۆت تیرم بکه و بی نیازم بکه له حرامت تا مه جبری نه بم و به فه زلی خۆت ده رله مه ندو بی نیازم بکه له غهیری خۆت.

۲- {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْخُبْ
وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ} ^(۱۷۵).

واته : خواجه په نات پی ئه گرم له دل تهنگی و خهفت . وه له بی دهسته لاتی و ته مبه لی . وه له به خیلی و ترسنوکی . وه له

الاسناد ولم يخرجاه. وقال الذهبي : (نعم - اي : ابن حماد - ذو مناكير) وقال الالباني (صحيح) صغير الجامع الصغير) ۳۴/۵ (ج ۶۲۴۶).

^{۱۷۲} رواه ابو داود (۱۵۴۷) واسناده صحيح وصححه ابن حبان (۵۵۰) والحاكم ۲۷۸/۱ ووافقه الذهبي عن اوس بن اوس.

^{۱۷۴} هه کەس ئەمە بلی و به ئەندازە ی شاخی (صییر) قەرزار بێت، خۆای گەر و ده وهی یۆ ئاسان ده کات. الترمذي ۵/۵۶۰ (۳۵۶۳) وحسنه الالباني في صحيح الجامع (۲۶۲۵) وانظر صحيح الترمذي ۱۸۰/۳.

^{۱۷۵} البخاري ۱۵۸/۷.

پشت چه مانه وه به هوی قورسی قهرزاری یه وه وه له دۆرانی
پیاوانی ئیسلام و شکست هینانیا.

ئه گهر کاریکت له سه ر گران بوو

{اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ
سَهْلًا} ^(۱۷۶).

واته: خوايه هيچ کاریکی ئاسان نی یه مه گهر ئه وهی تو
ئاسانت کردووه. وه تو ئه گهر ویستت لی بی زه بری و به قی و
گرانی زه وی ئاسان ده که ییت.

ئه وه نزایه ی که شه یتان و دوو دلی یه کانی راوده نی

۱- په نا گرتن به خوای گه وره لی ی. ^{۱۷۷}

۲- بانگ دان. ^{۱۷۸}

^{۱۷۶} (رواه ابن حبان في صحيحه برقم ۲۴۲۷ (موارد) وابن السني برقم ۳۵۱ وقال الحافظ

هذا حديث صحيح، وصححه عبد القادر الأرناؤوط في تخريج الأذكار للنووي ص ۱۰۶.

^{۱۷۷} ابو داود ۲۰۶/۱ والترمذي وانظر صحيح الترمذي ۷۷/۱ وانظر سورة المؤمنون آية

(۹۸-۹۹).

^{۱۷۸} مسلم ۲۹۱/۱ والبخاري ۱۵۱/۱.

۳- زیکره شهرعی یه‌کان و خویندنه‌وهی قورپان.^{۱۷۹}

ئه‌گهر کاریکت ویست و سه‌ری نه‌گرت و وا ده‌رنه‌چوو

۱- بپرواداری به‌هیز چاکتره‌و خوشه‌ویست تره به‌لای خوای
گه‌وره‌وه له بپرواداری لاوازو له هه‌موو چاکه‌یه‌کدا. سوور به
له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی که‌لکت پی ده‌گه‌یه‌نی و پشت به‌خوا به‌سته‌و
ده‌سته‌وستان لاواز مه‌به. وه ئه‌گهر شتیکت تووش هات مه‌لی
ئه‌گهر ئاواو ئاوام بکردایه ئه‌وا ئاواو ده‌بوو. به‌لکو بلی :
(قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته : بپیری خوای گه‌وره‌و ئه‌و شته‌ی
ویستی بوو کردی و ئه‌نجامی دا. چونکه وشه‌ی (ئه‌گهر)
ده‌رگای کاری شه‌یتان ده‌کاته‌وه^{۱۸۰}

^{۱۷۹} ماله‌کانتان مه‌که‌ن به‌گۆرستان. به‌راستی شه‌یتان له‌و ماله‌ پانه‌کات که سوپه‌تی
(البقرة) ی تیدا ده‌خویندنی. مسلم ۵۳۹/۱. وه له‌و نزیانه‌ی که شه‌یتان پاوده‌نی :
زیکری به‌یانان و ئیواران و خه‌وتن و هه‌ستان له‌ خه‌و و زیکری چوونه‌ مال و هاتنه
ده‌روه‌ ئی و زیکری چوونه‌ مزگه‌وت و هاتنه‌ ده‌روه‌ ئی و غه‌یری ئه‌مانه له‌ زیکره
شهرعی یه‌کان وه‌کو خویندنی (آیه‌ الكرسي) له‌ پینش خه‌وتنداو خویندنی دوو نایه‌تی
کوژتایی سوپه‌تی (البقرة). وه هه‌ر که‌سێک (سه‌د) جار بلی : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ئه‌وا ده‌بیته‌ قه‌لغان بۆی له
شه‌یتان به‌درژیایی ئه‌و پۆژه. هه‌روه‌ها بانگ دان شه‌یتان پاوده‌نی.

^{۱۸۰} مسلم ۲۰۵۲/۴.

له کاتی پژمین (العطس) دا

۱- دهست یان کراسه کهت بخه ره سهر دهمت و دهنکت نزم
بکهره وه.^{۱۸۱}

۲- نه گهر یه کیك له ئیوه پژمی با بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)^{۱۸۲} یان (الْحَمْدُ
لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ).^{۱۸۳}

واته: سوپاس و ستایش بۆ خوای گه وره له سهر هه موو
حالیك وه با براكه ی یان هاوه له كه ی پی ی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)
واته: خوا ره حمت پی بکات، وه وه نه گهر وتی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)
نهم پی ی بلی: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكَم).^{۱۸۴}
واته: خوا پینمایتان بکات و حالتان بۆ چاک بکات.

۳- نه گهر که سیك له ئیوه پژمی و سوپاسی خوای کردو
بیستان (هه مووتان) وه لأمی بده نه وه به: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) به لام
نه گهر سوپاسی خوای نه کرد وه لأمی مه ده نه وه.^{۱۸۵}

^{۱۸۱} ابو داود (۵۰۲۹) والترمذي (۲۷۴۶) وقال: حديث حسن صحيح، وسنده حسن عن

ابي هريرة رضي الله عنه.

^{۱۸۲} البخاري ۱۲۵/۷.

^{۱۸۳} صحيح (صحيح سنن ابي داود ۹۴۹/۳).

^{۱۸۴} البخاري ۱۲۵/۷.

^{۱۸۵} مسلم ۲۲۹۲/۴.

تییینی : هتا سیّ جار وه لّامی کەسیک بدەرەوه کە پژی به
(یَرْحَمُكَ). ئەگەر زیاد له سیّ جار پژی وه لّامی مەدەرەوه
چونکە دیارە نەخۆشەو هەلامەتی یەتی.^{۱۸۶}

ئەگەر بێ باوەڕێک پژی و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ی کرد پی ی بلی؛
(يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ).^{۱۸۷}

له کاتی باویشک دان (التّأوُّب) دا

۱- (باویشک له شەیتانەو یه. ئەگەر باویشک هات تا دەتوانی
بیگێڕەوه چونکە شەیتان لەوکاتەدا پیت پی دەکەنیت).^{۱۸۸}

۲- ئەگەر باویشک دا دەست بخەرە سەر دەمت چونکە شەیتان
دەچیتە ناوی.^{۱۸۹}

^{۱۸۶} بۆ درێژەیی ئەمە بە بەلگە صەحیحەکانیموه بپوانە (الأذکار) لاپەرە (۲۶۷-۲۶۸).

^{۱۸۷} الترمذی ۸۲/۵ و احمد ۴/۴۰۰ و ابو داود ۴/۳۰۸ وانظر صحيح الترمذی ۲/۳۵۴.

^{۱۸۸} البخاري ۵۰۱/۱۰ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

^{۱۸۹} رواه مسلم (۲۹۹۵) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

نزاو پارانه وه بۆ موسلماننیک ئه گهر هاوسه ری هیتنا (دوای ماره

برین)

۱- پی ی بلی: {بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ} (۱۹۰).

واته : خوا لیت پیروز بکات و بهر هکات برژی به سهرت دار
له سهر خیر کۆتان بکاته وه.

نزاو پارانه وه ی پیش چوونه لای خیزان و (جیماع کردن)

{بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ حَبِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَبِّبْ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا} (۱۹۱).

واته : به ناوی خوا، خوایه شهیتانمان لی دوور بخه ره وه
شهیتان له و منالهش دوور بخه ره وه که پیمان ده به خشی.

(۱۹۰) اخرجه اصحاب السنن إلا النسائي وانظر صحيح الترمذي ۳۱۶/۱..

(۱۹۱) نه گهر نه مه بلی ی مندالییان بوو، نهوا شهیتان هر گیز ناتوانی زیانی پی بگه یه نی.

البخاري ۱۴۱/۶ و مسلم ۱۰۲۸/۲.

ئەو نزاو پارانه وهی که مندالی بن په نا دهری

ابن عباس (په زای خوای لی بیت) فرمویه تی: پیغه مبهری
خوا ﷺ حه سن و حوسهینی په نا دها به مه: { أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ
اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ غَبْرٍ لَامَّةٍ }^{۱۹۲}.

واته: په ناتان ددهم به وشه ته واده کانی خوای گه وړه، له
هموو شهیتان و گیانله بهرو زینده وهریکی زیان به خوشی خاوه ن
ژهر. وه له هموو چاویکی لومه کراو و پیس. (یان - مِنْ كُلِّ غَبْرٍ
لَامَّةٍ - واته: له هموو دهر دو نه خوشی یه که مروه دهیگری له
شیتی و که م عه قلی.^{۱۹۳}

وه دهیفرموو: ئەمه ئیپراهم پیغه مبهر (علیه السلام)
ئیسماعیل و ئیسحاقی کوپی پی په نا دها.^{۱۹۴}

^{۱۹۲} البخاري ۱۱۹/۴.

^{۱۹۳} الفتح ۳۷۳/۶.

^{۱۹۴} البخاري (۳۳۷۱).

ذکرو دوعای ئافرەت کاتێک مندالی دەبی

۱- ھۆزەبانە (العقیقە)ی بۆ بکە. ئەویش سەرپرینی دوو مەپرە بۆ نێرو، یەک مەپرە بۆ مندالی می یینە.^{۱۹۵}

۲- ئەمە لە پۆژی ھەوتەم دا دەکرێت و منالەکە ناو دەنرێت بە ناویکی جوانی شەری.^{۱۹۶} ئەگەر نەکرا ئەتوانی لە (۱۴) یان (۲۱) دا بکری.^{۱۹۷}

۳- وە (لە پۆژی یەکەم) دا گۆش (تحنیک) دەکرێت، ئەویش بە خورمایەک لە دەمی خۆت دا شلی بکەرەو و بیدە لە مەلاشووی و دوعای خیری بۆ بکە.^{۱۹۸}

۴- وە (لە پۆژی ھەوتەم) دا سەری دەتاشری و بە ئەندازە ی کێشەکە ی زیو دەبەخشیتەو بەسەر ھەژاران دا.^{۱۹۹}

^{۱۹۵} أخرجه الترمذي ۹۶/۴ رقم (۱۵۱۳) وقال : حديث حسن صحيح، وهو حديث صحيح.

^{۱۹۶} أخرجه أبو داود ۲۶۰/۳ رقم (۲۸۳۸) والترمذي ۱۰۱/۴ رقم (۱۵۲۲) والنسائي ۱۶۶/۷ رقم (۴۲۳۰) وابن ماجه وغيرهم . وهو حديث صحيح . وانظر ابن ماجه (۳۱۶۵).

^{۱۹۷} موقوف على عائشة . انظر (صحيح الجامع الصغير).

^{۱۹۸} صحيح (صحيح سنن أبي داود ۹۶/۳). ھەروەھا ئەبى موسا دەفەرموویت : (منالیکمان بوو بردم بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و ئەویش ئاوی نا ئیبراھیم و خورمایەکی لە دەمی خۆی دا شل کردم و دەمی منالەکە ی پێ شێوین کرد و پارایەو بۆی بە ھەرمەکت و دایەو پێم ...). رواه البخاری (۶۱۹۸) ومسلم من حديث أبي موسى الأشعري / انظر تحفة الذاكرين ص ۱۸۲.

^{۱۹۹} أخرجه أحمد في المسند ۳۹۰/۶ والبيهقي في (السنن الكبرى) ۳۰۴/۹ . وهو حديث حسن.

فه زلی سهردانی کردنی نه خوش

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموویت : { إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ فَإِنْ كَانَ غُدُوهُ صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ }^(۲۰۰).

واته : نه گهر پیاوینک سهردانی برا موسلمانان که ی بکات و نه خوشی یه که ی به سهر بکاته وه نهوا به ناو باخیکی میوه ی به هشت دا ده روات هه تا داده نیشی. وه کاتی دانیششت به زهی خوایی دای ده پوشیت و دای ده گریته وه. وه نه گهر به یانی بیت حه فتا هه زار مه لایکته بوی ده پارینه وه هه تا نیواره ی ده بیت وه. وه نه گهر نیواره بیت حه فتا هه زار مه لایکته بوی ده پارینه وه هه تا به یانی ی ده بیت وه.

^(۲۰۰) رواه الترمذي وابن ماجه واحمد وانظر صحيح ابن ماجه ۲۴۴/۱ وصحيح الترمذي

۲۸۶/۱ وصححه ايضا احمد شاكر.

نزاو پارانه وه بۆ نه خوش له کاتی سهردانی کردنی دا

۱- پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر بچوايه بۆ سهردانی نه خوشیك پی ی دهفرموو : { لَا بَأْسَ ظُھُورَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ }^(۲۰۱). واته هیچ نی یه پاك دهبیته وه له گونا به ویستی خوی گه وه.

۲- هیچ بهنده یه کی موسلمان نی یه که سهردانی نه خوشیك بکات که نه جهلی نه هاتبی و جهوت جار بلی : { أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ } ئیلا چاك دهبیته وه.^(۲۰۲)

۳- { بِسْمِ اللَّهِ (رَقِيكَ) . مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ . وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ . بِسْمِ اللَّهِ (رَقِيكَ) }^{۲۰۳}

واته : به ناوی خواوه دوعات بۆ ده کهم له هه موو شتیك که نه زیهتت دعات و له خراپه ی هه موو نه فسیك یان چاوی جه سوود به ریک که جه سوودیت پی دعات خوا شیفات بدات، به ناوی خواوه دوعات بۆ ده کهم.

^(۲۰۱) البخاري مع الفتح ۱۱۸/۱۰.

^(۲۰۲) أخرجه الترمذي وابو داود وانظر صحيح الترمذي ۲۱۰/۲ وصحيح الجامع ۱۸۰/۵.

^(۲۰۳) مسلم (۱۷۱۸/۴) عن أبي سعيد رضي الله عنه.

نزاو پارانه وهی نه خوش بو خوی

دهستت بخره سهر ئه شوینهی نازاری هیه له لهشت داو
سی جار بلی: (بسم الله) وه جهوت جار بلی: {اعوذ بالله
وقدرته من شر ما اجد و احاذر} ۲۰۴

واته: پهنا نه گرم به خوای گه وه و قودرهت و توانای
له خراپه ی نه و نازاره ی هستی پی نه کهم و سلی ئی ده کهمه وه.

ئه گهر تووش موسیبه تیک بوو (که سیکی مرد)

خوای گه وه ده فهرمویت:

﴿... وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝۱۵۵ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝۱۵۶ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۝۱۵۷﴾ البقرة: ۱۵۵ - ۱۵۷.

واته: ... وه مرته بده به ئامگران نه وانه ی کاتی تووشی
موسیبه تیک ده بن ده لێن ئیمه مولکی خواین و هر بو لای نه و

دهگه پړینه وه، نه وانه ستایش و سه نا و پر حمهت و نه مینیان بو
هیه له سزا له لایه ن خوای په روه دگاریانه وه و نه وانه ش به
پرستی هیدایهت دراوانن.^{۲۰۰}

۱- {إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِيْ فِيْ مُصِيبَتِيْ وَ اَخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا} (۲۰۶).

واته: نيمه مولکی خواين و بو لای نه و دهگه پړینه وه. خوايه
پاداشتم بدهيته وه له م موسيبيته مداو که سيکی با شتم بو
بخه روه جيگه ی.

۲- يان بلی: { اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلَهُ. وَاَعْقِبْنِيْ مِنْهُ عَقْبَةً حَسَنَةً } (۲۰۷).

واته: خوايه له من و له نه ویش (مردووه که) خوش ببه و
که سيکی چاکم بو بخه روه شوینی.

^{۲۰۰} تفسیر القرآن العظيم ۱/ ۱۸۴.

^{۲۰۶} هېچ موسلماننک نی یه که موسيبيته تکی ناوای تووش بیی و وه که نه و ی خوای
گه روه هرمانی پی کردووه بلی (إِنَّا لِلّٰهِ ....) (هرموده که ....) نیلا خوای گه روه
که سيکی چاکتری له پاش نه و بو ده خاته شوینی، مسلم ۶۳۲/۲.

^{۲۰۷} مسلم ۲۲۲/۲.

ئاوات نه خواستنی مردن

هیچ کهسیک له ئیوه ئاواتی مردن نه‌خوازی (به‌هوی
نارەحتی یه‌که‌وه که تووشی هاتوو) ^{۲۰۸}، نه‌گەر هه‌رده‌بوو بیلی
با بلی: {اللهم احیيني ما کانت الحیاة خیراً لی. وتوفني إذا
کانت لوفاة خیراً لی} ^{۲۰۹}

واته: خوايه بمریینه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ژیان چاکه بۆم و
بمریینه نه‌گەر مردن خیر بوو بۆم.

^{۲۰۸} دروست نیه موسلمان ئاواتی مردن بخوازی. له‌بەر ئه‌وه‌ی چاکترین کس ئه‌و
کەسه‌یه که تهمەنی درێژ بێت و کرداری چاکێ زۆر بێت. وه تا گونا‌ه که‌م بکاته‌وه‌و
په‌شیمان ببیته‌وه ئی. هه‌روه‌ها له‌بەر سه‌ختی و نارەحمەتی مردن و ژیا‌نی ناو گۆپ.
به‌لام نه‌گەر موسلمان له‌ دین و ئیعمانی ترسی هه‌بوو که زیانی پێ بگات له‌کاتی
زۆربوونی فیتنه‌و ئاشووبه‌دا، ئه‌وا ئه‌و کاته دروسته ئاواتی مردن بخوازی‌ت تا ژینی
کو‌تایی پێ بێت به‌لام دینی سه‌لامه‌ت بێت.

^{۲۰۹} البخاری ۱۰/۱۰۷، ۱۰۸، و مسلم (۲۶۸۰)

پارانده بۆ مردوو له نویژی مردودا

{اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ وَادْخُلْهُ
بِالْمَاءِ وَالْثَّلَجِ وَالْبَرْدِ وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ
وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ وَأَدْخِلْهُ
الْجَنَّةَ وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ (مِنْ عَذَابِ النَّارِ)}^(۱۰).

واته: خوايه ئی ی خوش ببهو په حمی پی بکهو بی پارێزهو ئی
ی ببورهو له شوینگه یه کی خوش و به پێزدا داینی و شوینه که ی
بۆ فراوان بکهو به ناوی باران و به فرو ته رزه بيشورهو له گونا
پاکى بکهروه هه رهك چون پوشاکى سبى پاک ده بپته وه له
چلک. وه ماله که ی بۆ بگۆره به خانه یه کی خوش ترو کهس و
کارى کی بدهرى له کهس و کاره که ی چاکترو خیزانیکی بدهرى له
خیزانه که ی باشترو بیخهره به هه شته وه په نای بده له سزای
گۆپو سزای ناگرى دۆزهخ.

پارانه وه دواى ناشتنى مردوو

{ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبِّتْهُ }^{۲۱۱}

واته: خوايه ئى خوش به، خوايه چه سپاو و دامه زراوى بکه.

له کاتى سهردانى گورستان دا

{ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ }^(۲۱۲).

واته : سلاوتان ئى بىت خاوهنى خانه کان له ئیمانداران و موسلمانان ئیمهش به ویستی خواى گه وه دهگهین پیتان. خوا به زهیی به پیشکه وتوووه کانمان و دواکه وته کانماندا بیتوهه. له خواى گه وه ده پاریمه وه ئیمه و ئیوهش بیاریزی.

^{۲۱۱} پیغه مبر ﷺ که تهاو ده بوو له ناشتنى مردوو له سهرى رانه وه ستاو ده یفرموو : (داواى ئى خوشبوون و دامه زراوى بکه ن بۆ براکه تان. چونکه به راستى ئیستا پرسىارى ئى ده کریت) ابو داود ۳/۳۱۵ و الحاکم و صححه ووافقه الذهبى ۱/۳۷۰.
^{۲۱۲} مسلم ۲/۶۷۱، واین ماجه و اللفظ له ۱/۴۹۴ عن بريدة رضى الله عنه، وما بين المعكوفين من حديث عائشة رضى الله عنها عند مسلم ۲/۶۷۱.

تیبینی: داوای لی خوشبوون کردن بو که سیك له سهر بی
 باوه پیتی مردبیت دروست نیه، وه پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی
 کردوه که هر کاتیک به لای گوپی بی بروایه کدا رت بوویت
 مژدهی دوزهخی پی بدهین (بهو مهرجهی دنیا بین له وهی به بی
 بروایی مردووه).

نزاو پارانه وهی شهوی قه در (لَیْلَةُ الْقَدَر)

{ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ (کریم) تُحِبُّ الْعَفْوَ فاعفُ عَنِّي }^{۲۱۳}

جه‌ژه پیرۆزه کردن

{ تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكَ }^{۲۱۴}

واته: خوا له ئیمه و له توشی قبول بکات.

^{۲۱۳} صحیح (صحیح ابن ماجه ۳۲۸/۲) بدون لفظ: (کریم) والترمذی (صحیح الترمذی) (۲۷۸۹) بهذا اللفظ وصَحَّحَهُ الألبانی.

^{۲۱۴} قال احمد: استناد حدیث ابی امامه جید. وانظر (الجواهر النقی) ۳/۳۲۰ وقال السيوطي في (الحاوي) ۸۱/۱: إسناده حسن. وقال ابن حجر: وروناه في (المعاملات) بإسناد حسن عن جبير ابن نفير من فعل الصحابة ايضاً / (فتح الباري) ۲/۴۴۶.

له کاتی توره بووندا

بلی: {أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} ^{۲۱۰}

واته: په نا ده گرم به خوای گه وره له شعیقانی نه فرهت لی
کراو و دوور خراوه له په حمه تی خوا.

ئه گهر که سیکی تووش بوو به به لایه کت بینی

بلی: {الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي بِمَا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا} ^(۲۱۱).

واته: ستایش بو ئه و خوايهی منی پاراست له وهی تووشی
توی کردوه و فه زلی منی داوه به سهر زوړیک له دروست
کراوه کانی دا.

^{۲۱۰} البخاري ۹۹/۷ و مسلم ۲۰۱۵/۴.

^{۲۱۱} هر که سی ئه به بلی له به لایه ی تووش نابی: الترمذي ۴۹۳/۵ و ۴۹۴/۵ وانظر صحيح الترمذي ۱۵۳/۳.

که فاره تی دانیشنگا (مه جلیس)

{سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ
إِلَيْكَ} (۲۱۷).

واته: خواجه پاک و بی گهردی و ستایش بۆ تویه. شایه تی
دهدم که هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له تو، داوای لی
خۆشبوونت لی دهکم و دهگه پیموه بۆ لات.

ئه گهر که سیڤ چاکه یه کی له گه لدا کردیت

هه ر که سیڤ چاکه یه کی له گه لدا کراو به بکه ری چاکه که ی
ووت: (جزاك الله خيراً) واته: خوا پاداشتی چاکه ت بداته وه.
ئهوا ئه و په پری سوپاس و ستایشی کردوه. ^{۲۱۸}

^{۲۱۷} (خرجه اصحاب السنن وانظر صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، وقد ثبت ان عائشة رضي الله عنها قالت: ما جلس رسول الله صلى الله عليه وسلم مجلسا، ولا تلى قرآنا، ولا صلى صلاة إلا ختم ذلك بكلمات... «الحديث»، خرجه النسائي في عمل اليوم والليلة برقم ۳۰۸، واحمد ۷۷/۶ وصححه الدكتور فاروق حمادة في تحقيقه لعمل اليوم والليلة للنسائي ص ۲۷۳.

^{۲۱۸} خرجه الترمذي رقم (۲۰۳۵) وانظر صحيح الجامع (۶۲۴۴) وصحيح الترمذي ۲۰۰/۲.

ئەو دىكرەى كە خوا دەتپارىزى بەھۆيەوہ لە (دەجال)

(مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ

الدَّجَالِ)^{۲۱۹}

واتە: ھەر كەسێك (۱۰) ئایەتى سەرھتای سوپەتى (الكهف)

لەبەر بکات لە دەجال دەپاریزێت.

وہ پەنا گرتن بە خوای گەورە لە ئاشووبەى دەجال لەدوای

تەحییاتی کۆتایی ھەموو نوێژێکەوہ.

ئەگەر کەسێک لەبەر خوا خوش وىست

پى ى بلى : { إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ }^{۲۲۰}

واتە: من لەبەر خوای گەورە تۆم خوش دەویت.

^{۲۱۹} مسلم ۵۵۵/۱. وە لە پىوابەتیکدا : (مِنْ أَوَّلِ الْكَهْفِ). واتە: لەکۆتایی سوپەتى

(الكهف) ۵۵۶/۱.

^{۲۲۰} أخرجه أبو داود ۳۳۳/۴ وحسنه الألباني في صحيح أبي داود ۹۶۵/۳.

ئەگەر موسلماننىڭ بىلىشى ۋوتى من لەبەر خوا خۇشم دەۋىت

پىلى بلى: { أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ }.^{۲۲۱}

ۋاتە: ئەو خاۋىە خۇشى بوۋىت كە منت لەبەر ئەو خۇش

دەۋى.

ئەگەر موسلماننىڭ بىلىشى

پىلى بلى: { أَضْحَكَكَ اللَّهُ سِنَّكَ }^{۲۲۲}

ۋاتە: ياخا ھەردەم لە پىكەن و دل خۇشى دا بيت.

ئەگەر كەسىڭ پارەو سامانى خستە رووت

پىلى بلى: { بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ }^{۲۲۳}

ۋاتە: خاۋى گەۋرە فەرو بەرەكەت بخاتە خىزان و مال و

سامانتەۋە.

^{۲۲۱} اخرجه ابو داود ۳۳۲/۴ وحسنه الألباني في صحيح أبي داود ۹۶۵/۳.

^{۲۲۲} رواه البخاري الفتح (۳۶۸۳) ومسلم في فضائل الصحابة (۲۳۹۶) عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه.

^{۲۲۳} البخاري مع الفتح ۸۸/۴.

نزاو پارانه وه بو خاوهن مال له کاتی قهرز گه راندنه وه دا

{ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ. إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ
وَالْأَدَاءُ }^{۲۲۴}

واته: خوا بهر هکته بخاته ناو خیزان و سامانته وه. بهراستی
پاداشتی قهرزدان سوپاس و ستایش کردن و قهرز گه راندنه وهیه
وهک خوی.

نزاو پارانه وهی ترسان له هاوبه ش دانان بو خوا (الشُّرک)

{ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اُشْرِكَ بِكَ وَاَنْ اُغۡوِبَ، وَاَسۡتَعِيْزُ بِكَ لَا
اَعۡلَمُ }^(۲۲۵).

واته: خواجه په نات پی نه گرم له وهی که هاوبه شت بو دابنیم
و ناگادار بم پی ی، وه داوای لیخو شیبوونت ئی ده کم له وهی که
نایزانم و ناگادار نیم پی ی.

^{۲۲۴} اخرجه النسائي في عمل اليوم والليلة ص (۳۰۰) وابن ماجه ۸۰۹/۲ وانظر صحيح
ابن ماجه ۵۵/۲ وفي روايته : (... إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ) حديث حسن. واته:
... پاداشتی قهرز گه راندنه وه و فوا سوپاس کردنه له سهری.

^{۲۲۵} (احمد ۴۰۳/۴ وغيره وانظر صحيح الجامع ۲۳۳/۳ وصحيح الترغيب والترهيب
للالباني ۱/۱۹).

که فارهتی سویند خواردن به غهیری خوا

هر که سی سویندی خواردو وتی بهلات و عوزا^{۲۳۶} با بلی :
(لا اله الا الله). وه هر که سیک به هاوړیکه ی ووت : وهره با
قومارت له گهل بکه م با خیریک بکات.^{۲۳۷}

پارانه وهی سوار بوونی وولاغ یان نامیری گواستنه وه

{ بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ { سُبحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ } }
{ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ } الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ،
اللَّهُ أَكْبَرُ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ } {^(۲۳۸).

واته: به ناوی خوا. ستایش بو خوا. پاکي و بی که م و کورتی
و گهره یی بو نهو خواجه ی نه مه ی بو ژیربار خستووین و نیمه
دهسته لاتمان نه بوو به سهری دا. وه نیمه (له پوژی دوا ی یدا) بو

^{۲۳۶} که شم دووانه، ناوی دوو بت و په رستراوی سرده می نه فامی بووه، وه بی گومان
سویند خواردن به هر شتیکی تر (چکه له خوا ی پروهردگان همان حوکمی مه یو
دروست نی یو همان که فارهتی دهی.

^{۲۳۷} البخاري ۴۶۷/۱۱ ومسلم (۱۶۴۷) عن ابي هريرة رضي الله عنه.

^{۲۳۸} (ابو داود ۳۴/۳ والترمذي ۵۰۱/۵ وانظر صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

لای پەرەردگارمان دەگەرێنەوه. سوپاس و ستایش بۆ خوا ...
خوا گەورەیه... پاکى و کوم و کورتى و گەورەیی بۆ تۆیە خوايه
من ستمەم لە نەفسى خۆم کردووه و لێم خوش بە . بەپراستی
کەس لە گوناھ خوش نابێ جگە لەتۆ.

نزاو پارانهوه چوون بۆ گەشت

{الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقِرِّينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ) اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى
وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةِ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ
وَكَاثِبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ} وه نهگەر گه پرایه وه له
سههه ده یلێته وه وه نه مهی بۆ زیاد دهکات : {آیون، تاییون،
عابدون، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ} (۲۲۹).

واته: خوا گەورەیه... پاکى و بێ گهردی بۆ نهو خوايهی
نه مهی بۆ ژێر با خستووین و ئێمه دهسته لاتمان نه بوو به سههه
دا، وه ئێمه (له پوژی دوا یی دا) بۆلای پەرەردگارمان

دەگەر پێنەوه. خۆیە لەم گەشتەماندا داوای کردەوهی چاک و
 پەفتاری جوان و تەقوات ئی دەکەین و داوای کاریکت ئی دەکەین
 کە پی ی پازی بیت.. خۆیە ئەم گەشتەمان بۆ ئاسان بکەو
 دووریە کە یمان بۆ نزیک بخەرەوه. خۆیە تۆ ئاگات لیمانە لە
 گەشتە کەمانداو تۆ پارێزەری کەس و کارمانی (کە جێمان
 هێشتوون). خۆیە پەنات پی ئەگرم لە ناپەرەختی و ناسۆری
 گەشت و غەمباری پوالت و شتێک کە غەمبارم بکات و خراپ
 گەرانیوه بۆ مال و خێزان (بەوهی کە شتێکیان ئی ببینم دل
 تەنگم بکات)... گەرانیوه لە بی ئاگایی (بەویستی خوا). بە
 تەوبەکردن و پەرستشەوه، ستایشی پەروردگارمان دەکەین.

نزای چوونه بازار

{ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }^(۲۲۰).

واته: هیچ پرستراویک نی یه به هق جگه له (الله) تاکی نی
هاوه لهو مولک و ستایش بۆ نهوهو نهژیه نی و نه مرینی و خوئی
زیندوووه ههرگیز نامری. خیرو چاکه به دهست نهوهو به سهر
هموو شتیکیدا به تواناو دهسته لاتداره.

نزاو پارانه وهی نهو که سهی ده چیت بۆ گهشت (المُسافر) بۆ

جیماو

{ أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا تُضِيعُ عِنْدَهُ وَدَائِعُهُ }^(۲۲۱).

واته: نهتان سپیرم بهو خوایهی که سپارده زایه ناکات.

^(۲۲۰) ههر کەسێک ئەمە بۆ هەزار هەزار (میلیۆنێک) چاکەیی بۆ دەنووسری و هەزار هەزار
گونەیی ئی هەلەدومری و هەزار هەزار پە پە بەرز دەبیتهوه لای خۆی گهوره (وه
مالیکی له بهمهشتدا بۆ دروست دهکړیت). . الترمذی ۲۹۱/۵ والحاكم ۵۲۸/۱ وحسنه
الالباني فی صحیح ابن ماجه ۲ و فی صحیح الترمذی ۱۵۲/۲.

^(۲۲۱) (احمد ۴۰۳/۲ وابن ماجه ۹۴۳/۲ وانظر صحیح ابن ماجه ۱۳۳/۲. وصحیح الجامع
(۹۵۸).

نزاو پارانه وهی جیماو بو که سی مسافر

{أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ} ^{۲۳۲}.

واته: ئایین و ئەمانەت و کۆتایی کردەوه کانت بەخودا دەسپێرم.

نزاو زیكری گه رانه وه له گهشت

له ابن عمر وه (رهزای خویان لی بیّت): پیغه مبهری خوا ﷺ ئەگەر له غهزا یان له حهج بگه رایه ته وه له سههر هه موو بهر زاییه ک سی جار (الله اکبر)ی ده کردو پاشان ده یفه رموو: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُونَ تَائِبُونَ غَائِبُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ، وَعْدُهُ وَنَصْرَ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ} ^(۲۳۳).

واته: هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له (الله) تاکی بی هاوتایه. مۆلک و ستایش بو ئەوه و به سههر هه موو شتی کدا به توانایه. گه راینه وه له بی ئاگایی به ته و به کردن و په رستش

^{۲۳۲} رواه الترمذي وصحیحه الالبانی.

^{۲۳۳} البخاری ۱۷۹۷ و مسلم ۹۸۰/۲ و ۱۱۲/۹.

کردن و کوپنوش بردنه وه. سوپاس و ستایشی په روه ردگارمان ده کین. خوای گه وره به لینه کە ی به راست به جی هیناو بهنده کە ی خو ی سرخست و به تهنه خوی هه موو کو مه ل و پارتەکانی شکاند.

له کاتی هاتنی شتیکی خوش یان ناخو ش دا

پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گەر شتیکی خوشی به سهردا بهاتایه ده یفه رموو : { الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ }.

واته: سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوا یه ی که به نیعمه تی نه وه وه هه موو چاکه کان ته واه ده بی.

وه نه گەر شتیکی ناخو ش به سهردا بهاتایه وه ده یفه رموو: { الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ } . واته: سوپاس و ستایش بۆ خوا یه له سهر هه موو باریک. ^{۲۳۴}

^{۲۳۴} أخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة والحاكم وصححه ٤٩٩/١ وصححه الألباني في صحيح الجامع ٢٠١/٤.

چۆن وه لآمی بن بر وایه ک ده ده یته وه نه گهر سلاوی کرد
 {إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا : وَعَلَيْكُمْ} ^{۲۳۵}

واته: نه گهر خاوهن کتیبه کان (گاوپو جوله که) سلاویان ئی
 کردن بلین: له ئیوه بی.

تیبینی (۱): سلاو کردن دروست نیه له کافرو بی بر وای
 دوپووه کان، مه گهر ترسی زهره ریکی دین و دونیا بکهیت له
 نه نجامی نهو سلاونه کردنه وه ئی وهک ئیمامی نه وه وی و ابن
 العربی ده فهرموون. ^{۲۳۶}

وابن العربی زیاد له وهش ده فهرمویت: وه ده بی له وتنی
 (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ) کهش مه به ستت وابی کهوا خوای گه وره
 ناگاداره به سه رتانه وه. چونکه (السَّلَام) ناویکه له ناوه کانی
 خوای گه وره.

تیبینی (۲): سلاو کردن له مه جلیسیکی تیکه ل له کافرو
 موسلمان دروسته به مه رجی مه به ستت موسلمانه کانی بیت. ^{۲۳۷}

^{۲۳۵} البخاري مع الفتح ۵۵/۱ و مسلم ۱۷۰۵/۴. له پړوايه تيكي تردا ده فهرمووی: (چونکه
 له کاته دا پیتان ده لین (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ) واته: مردن بو ئیوه بیت). البخاری ۴۲/۱۱
 و مسلم ۱۷۰۶/۴.

^{۲۳۶} فتح الباري ۴۰/۱۱.

^{۲۳۷} ئیمامی بوخاری پړوايه تی کردووه. فتح الباري ۳۸/۱۱.

له کاتی خویندنن که له شیر و زهره ی گوی دريژدا

ئه گهر گویتان له دهنگی که له شیر بوو داوای فه زلی خوای
 گه وره بکه ن (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) چونکه مه لانیکه تی
 بینویه. وه ئه گهر گویتان له دهنگی زهرینی گوی دريژ بوو په نا
 بگرن به خوای گه وره له شهیتان (اعوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)
 چونکه شهیتانی بینویه.^{۲۳۸}

ئه گهر گویت له دهنگی سهگ بوو به شهو

{إِذَا سَمِعْتُمْ نُبْحَ الْكِلَابِ وَنَحِيقَ الْحُمْرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا
 لَا تَرَوْنَ} (۳۳۹).

واته: ئه گهر گویتان له دهنگی وه پینی سهگ و زهره ی گوی
 دريژ بوو به شهو ئه و په نا بگرن به خوای گه وره ئی یان چونکه
 ئه وان شتیك ده بینن له وکاته دا که ئیوه نایبینن.

^{۲۳۸} البخاري مع الفتح ۳۵۰/۶ و مسلم ۲۰۹۲/۴.

^{۳۳۹} (ابو داود ۳۲۷/۴ و احمد ۳۰۶/۳ و صححه الالباني في صحيح أبي داود ۲ / ۹۶۱).

موسلمان چي ٻليٰ له کاتي مه دح کردنی موسلمانیک دا

پنځه مېر ﷺ ده فەر مویت : ئەگەر یه کيٰ له ئیوه هه رده بوو به چاکه باسی هاوه له که ی بکات بابلێ : { أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلَا أُرْكَى عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذًّا وَكَذًّا } (۲۴۰).

واته: وا گومان ده بهم و وابزانم که فلانه کهس (که خوای گه ورهش باشتر دهیناسی و ده زانی و کهس به سه ر خوای گه وره دا پاک پرانا گرم) وای ده ناسم — ئەگەر ئه و سیفته ی تیدا شک برد — ئاواو ئاوایه.

موسلمان چي ده لیٰ ئەگەر به باش باس کرا

{ اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا يَقُوْلُوْنَ، وَاعْفِرْ لِيْ مَا لَا يَعْلَمُوْنَ } (واجعلني خيرا مما يظنون) { (۲۴۱).

واته: خوايه ئه وه ی ئه وان ده یلین به گونا ه سه رم مه گره و له و گونا هانه م خو ش به به که ئه وان نایزانن و له و مه دح و وه سه فه چاک ترم بکه که ئه وان گومانم پی ده به ن.

(۲۴۰) رواه مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲۴۱) البخاري في الادب المفرد برقم ۷۶۱، وصحح إسناده الألباني في صحيح الادب المفرد برقم ۵۸۵، وما بين المعكوفين زيادة للبيهقي في شعب الإيمان ۲۲۸/۴ من طريق آخر.

له کاتی سه رسوورمان و بینینی شتی سه یردا

۱- (سُبْحَانَ اللَّهِ)^{۲۴۲}. واته: پاک و بی گهردی بۆ خواجه.

۲- (اللَّهُ أَكْبَرُ).^{۲۴۳} واته: خوا گهردهیه.

چی ئە کات ئە گهر هه والیکى خوشی بۆ هینرا

{كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا آتَاهُ أَمْرٌ يُسْرُهُ أَوْ يُسْرُبُهُ خَرَّ سَاجِدًا

شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى}^{۲۴۴}

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ئە گهر هه والیکیان بۆ بهینایه دلی

خوشی بکردایه یان پی ی دلخوش بووایه کورنووشی دهبرد له

سوپاسی خوای گهردهدا.

^{۲۴۲} البخاري مع الفتح ۲۱۰/۱ و ۳۹۰ و ۴۱۴ و مسلم ۱۸۵۷/۴.

^{۲۴۳} البخاري مع الفتح ۴۴۱/۸ وانظر صحيح الترمذي ۱۰۳/۴ و ۲۳۵/۲ ومسند احمد ۳۱۸/۵.

^{۲۴۴} رواه اهل السنن غلا النسائي . انظر صحيح ابن ماجه ۲۳۳/۱ وإرواء الغليل ۲۲۶/۲.

چی ده لیت ئه گهر له چاوی خۆی ئه ترسا بدا له شتیک و بیته

خۆی زیان بێ گه یاندنی

{(ما شاء الله لا قوة الا بالله) اللهم بارک علیه} ^{٢٤٥}

واته: ئه وهی خواي گه وره ویستی بییت ده بی و هیژو

توانایه ک نی یه مه گهر به خواوه . خوايه فه پو به ره کهت تی بخه.

ئه گهر له چاوی یه کیک ترسایت

سوڤه تی {الفلق} و {الناس} بخوینه. ^{٢٤٦}

ئه گهر که سیك چاولی بدا

با چاو پیسه که ده ست نو یژ بگریت و پاشان ئاوی ده ست

نو یژ ه که بکه ن به سه ر ئه و که سه دا که چاو لی ی داوه و خۆی پی

بشوات. ^{٢٤٧}

^{٢٤٥} بۆ بهشی یه که می به روانه سوڤه تی (الكهف) ئایه تی ٣٩. وه بۆ بهشی دووه می ش پێغه مبه ری خوا ﷺ ده فهر موو ی: (ئه گهر یه کیک له ئیوه شتیکی له برا که ی یان له خۆی یان له مال و سامانی دا بی نی که سه رسامی کرد بوو وه به لای هه سه یروو (با بپاری ته وه بۆی به به ره کهت) چونکه چاو پاست و په وایه) مسند احمد ٤/٤٤٧ و ابن ماجه. ومالك.

وصححه الالباني في صحيح الجامع ١/٢١٢ وانظر تحقيق زاد المعاد للأرنؤوط ٤/١٧٠.

^{٢٤٦} رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه عن ابي سعيد الخدري ر. ه. حديث حسن/ انظر

الاذکار للنووي ص ٢٨٣.

سوننه ته کانی فیطره ت

عن عائشة (رضی الله عنها) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :
 (عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرِ : قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكِ،
 وَاسْتِنشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأُظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ، وَتَنْثُفُ الْإِبْطِ،
 وَخَلْقُ الْعَانَةِ، وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ) قال الراوي : وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ (الْمُضْمَضَةُ). قال وكيع — وهو أحدُ رواة — : إِنْتَاقُ
 الْمَاءِ : يَعْنِي الْإِسْتِنْجَاءَ. ^{٢٤٨}

واته: (۱۰) شت له فتره ته وهیه : سمیل کورت کردنه وه و
 ریش هیشتنه وه سیواک کردن و ناو له لووت وهردان و نینوک
 کردن و شوردن (البراجم) : (که کوی (برجمة) یه، واته : (ئه و
 شوینانه ی که چلکی تیدا کو دهبیته وه وهک خه تی سهر
 په نجه کان). وه هه لکی شان و لابر دنی مووی بن بال و تاشینی
 مووی داوین و شهرمگا و (انتقاص الماء).

^{٢٤٧} ابی داود ۹/۴ یاسناد صحیح علی شرط البخاری و مسلم عن عائشة (رضی الله عنها)
 وزاد المعاد ۱۶۲/۴ . انظر الاذکار للنووی ص ۲۸۳.

^{٢٤٨} رواه مسلم (۶۰۳) و ابو داود (۵۳)، وه له فهرموده ی تردا بهم جزه رش هاتوه :
 عن ابی هریره ؓ عن رسول الله ﷺ قال : (الْفِطْرَةُ خَمْسٌ : الْإِخْتَتَانُ وَالْإِسْتِحْدَاثُ .
 وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمُ الْأُظْفَارِ . وَتَنْثُفُ الْإِبْطِ) صحیح . ابن ماجه (۲۹۲) ق (آداب الزفاف
 ۱۱۷ و ارواء الغلیل ۷۳) انظر صحیح سنن النسائی باختصار السند للالبانی ص ۵۰۰.
 واته : فیتره ت پینجه : یان پینچ شت له فیتره ته وهیه : خه تمه کردن و تاشینی مووی
 شهرمگا و سمیل کورت کردنه موو نینوک کردن و توکی بن بال هه لکی شان.

راوی ده فہرموویت : (دہ) یمم لہ بیر چوتہ وہو پیم وابت : ئاو
 لہ دہم وہردانہ. وہ (وہکیع) کہ یہ کیکہ لہ راویہکانی -
 دہ فہرموویت : (انتقاصُ الماء) واتہ: تارہت گرتن و
 خوپا کردنہ وہ بہ ئاو.

عن أنس بن مالك قال : (وَقَدْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي قَصِّ
 الشَّارِبِ وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ. وَحَلْقِ الْعَانَةِ. وَتَثْفُ الْإِبْطِ أَنْ لَا تَتْرَكَ
 أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ يَوْمًا) وَقَالَ مَرَّةً أُخْرَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً.^{۲۴۹}

واتہ: پیغہمبہری خوا ﷺ بوی داناوین کہ کورت کردنہ وہی
 سمیل و نینوک کردن و لابردن و تاشینی مووی شہرماگاو توکی
 بن بال ہلکیشان لہ چل پوژیان چل شہو زیارت وازی
 نہہینین.

^{۲۴۹} صحیح. ابن ماجہ (۲۹۵) م. انظر صحیح سنن النسائي باختصار السند للالباني

سمیل کورت کردنه وه و ریش بهردانه وه

عن ابن عمر عن النبي ﷺ قال : (احفوا الشوارب واعفوا
اللحي)^{۲۰۰}.

واته: سمیل کورت بکه نه وه و ریش بهیلنه وه.

کورتی پۆشاک و نه خشاندن به دواى خوى دا

(ما تحْتِ الكعبين مِنَ الإزارِ ففی النَّارِ)^{۲۰۱}

واته: نه وه ی که نه که ویته ژیر دوو قوله پی که وه له پۆشاک
له ناگردایه.

تیبینی یه کی گرنگ :

ئیمامی النووی (په حمه تی خواى لی بیت) ده فه رموویت :
(پۆشاک درێژی له کراس و قه میص و عه مامه و پۆشاک دایه. وه

^{۲۰۰} صحیح. الترمذی (۲۹۲۵) و (۲۹۲۶): ق (ریاض الصالحین ۱۲۱۳ و صحیح الجامع

۲۰۷) انظر صحیح سنن النسائي باختصار السند للالباني ص(۶).

^{۲۰۱} رواه الامام احمد ۲۵۴/۶ وهو فی صحیح الجامع (۵۵۷۱). والبخاري هینا ویه تی

(۲۱۸/۱۰) به له فزی : (ما اسفل من الكعبين مِنَ الإزارِ ففی النَّارِ) عن ابی هریره ؓ.

دروست نی یه نهگەر بۆ خۆبهزل زانی و فیز بوو بهیلریتتهوه تا
خوار قوله پی کان . خۆ نهگەر بۆ فیز نهبوو مهکپروه. وه
موستهحهبه تا ناوهراستی قاچ بیئت. وه دروستیشهو مهکپروه
نی یه که بگاته دوو قوله پی که. بهلام لهوه دابهزی یاساغ کراوه
له شهر دا).

وه ئیبن حهجر (رهحمهتی خوی لی بیئت) له (فتح الباری)دا
دهفهرموویت : (وه قاضي عياض ئیجماعی هیناوه لهسه
ئهوهی ئهم مهنعه دهرهق به پیاوانه و ئافرهتان ناگریتهوه (واته
دریزکردنهوهی پۆشاک تا خوار قوله پی کان). پاشان
دهفهرمووی : (بههرحال پیاوان دوو حالهتیاں بۆ ههیه:
یهکیکیانه باشهو ئیستحبابه و ئهویش ئهوهیه که پۆشاکهکی
کورت بکاتهوه تا ناوهراستی ئیسقانی قاچی. وه حالهتیکی
تریش که دروسته و جائیزه تا دوو قوله پی که)^{۲۰۲}

وه جیاوازی نی یه لهمهدا له نیوان پۆشاک (عهرهبی یان
کوردی یان فارسی یان تورکی یان ...هتد).

^{۲۰۲} بېروانه کتیبی (قطوف من الشمائل المحمدية) ی محمد جمیل زینو لاپهه ۹۹.

و ئەگەر ئەم کارەى بۆ فیزو خۆبەزل زانى دەکرد ئەوا
 سزاكەى سەخت تر دەبێت ئەم جۆرە كەسانە لە پۆزى دوايى
 یدا لەو كەسانەن كە خواى گەرە قسەيان لەگەڵ ناكات و
 تەماشايان ناكات و لە گوناھ پاكيان ناكاتەووە سزای بۆ
 ھەيە. ۲۵۲

ئىبن القيم دىھەر موۋىت

بەرپاستى بەردەوامى لە ذکر و
يادى خودای پەرۋەردگار لە رېگا و
لە مال و لەسەفەر و لە ھەموو
شۈبھىگدا ئەبىتتە ھۆى زىادکردنى
شايەتيدانى ئەو شۈبھانە لەسەر
بەندە لە رۆژى دوايدا ،چونکە
شۈبھەکان و مائەكەت لە چيا و
زەھویدا لەرۆژى دوايدا شاھىدى
دەدەن بۆ ئەو كەسانەى بەردەوام
ذکر و يادى خۋاى گەورە دەكەن.

[الوابل الصيب]